

Szabadság 2. Shoud - 2012. november

MÁSODIK SHOUD: „A szabadság hangja”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Szabadság sorozat második Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. november 3-án éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

SZABADSÁG SOROZAT

2012. november 3-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, Adamus Saint-Germain a ti szolgálatotokra. (tapsol egyet és a közönség is tapsolni kezd) Ó, nem magamat tapsoltam meg. (Adamus nevet)

Á! Milyen jó újra itt lenni Coal Creek Canyonban, Coloradóban ilyen sok mosolygós, boldog szellem és bőségben élő ember között! Hm. Habár égett pizza és olcsó csokoládé szagot érzek. (Nevetés) (odamegy a terem hátuljában sorakozó ételekhez) Nézzétek csak, micsoda választék! Sütik, édességek és égett pizza. (Adamus nevet) Nem, nem, nem!

Shaumbra, ma sok új nézőnk akad. Persze mindig néznek minket újoncok, de ma nagy számban vannak jelen. És titeket, akik ma csatlakoztok hozzánk először, figyelmeztetek: Ez itt a Shaumbra! (páran nevetnek) Ők mások. Nagyon másmilyenek. Renegátok. Spirituális terroristák. (Adamus és a közönség nevet) Ha arra számítottál, hogy becsatlakozol ide és majd azt látod, hogy a közvetítőm csukott szemmel ül a székből - hát nem! Nem, nem. Sétálgatunk. Tágra nyílt szemmel, mert kivétel nélkül mindannyiótoknak így kellene élnetek - tágra nyílt szemmel! (nevetés, ahogy az arcával nagyon közel jön a kamerához) Ez felér egy energia becsapódással! Az újonnan jövők felét máris elijesztettem! (nevetés)

Nem - a Shaumbra egy kicsit másképp működik. Nem a régi szabványok szerint élnek. Nem követnek egy átkozott gurut sem. Egyáltalán nem. Nem hódolnak be senkinek, még saját maguknak sem... és nem nevetnek, amikor pedig nevetniük kellene. (nevetés) Folyamatosan kérem kell a nevetés és a taps táblákat a számukra.

A Shaumbra másmilyen. Ha arra számítottatok, hogy itt intonálni fogunk, akkor csak figyeljétek! Shaumbra, intonáljunk! (a közönség elkezd nevetni és vonyítani) Most már értitek. (nevetés) Ha pedig arra számítottatok, hogy mindenki áhítatban és néma csendben lesz (a közönség felnevet, ahogy Adamus imára kulcsolja a kezét) - akkor ezt kapjátok - nevetést - mert ez az Új Energia, az új tudatosság. És egyben ez az igazi szabadság kezdete is.

Tehát amennyiben most nézel minket először, akkor vegyél egy mély lélegzetet, mert itt valami mást fogsz tapasztalni és nem csak a Shaumbrákkal, hanem a bensődben is. Valami olyat, ami azt mondja: „A régi szabályoknak távozniuk kell!” Valami olyat, amit azt mondja, hogy a régi mintákat itt és most össze kell törni. Valami olyat, ami azt mondja, hogy „Eljött a szabadságod ideje!”

A szabadság - ez itt a nagy kérdés - készen állsz rá? Olyan csábítóan hangzik. Szabadság! Ó, igen! Megszabadulni attól a rossz munkától, attól a rossz párkapcsolattól, a gyermekeidtől, vagy legyen szó bármiről is. Szabadság - de nem ez a valódi szabadság. Nem. A valódi szabadság belülről jön. Ez a magadtól való szabadság. A Te szabadságod. Valódi szabadság. Nagyon, de nagyon kevés

létező rendelkezett ezzel valaha is. Gondolkoztok róla. Vannak, akik elhítetik magukkal, hogy szabadok, mert egy „szabad országban” élnek és azt mondták nekik, hogy szabadok. Pedig ez nem jelent szabadságot. Mindössze csak annyit jelent, hogy a szabadság illúziójával bírnak.

Akkor álljunk csak itt meg egy pillanatra! Mindenki. Tényleg szabad vagy? Tényleg szabad vagy? Hm. Gondolkozol rajta. Egy-két dologban. Szabadon megválaszthatod, hogy milyen rossz pizzát egyél! (nevetés) De a valódi szabadság...az igazi szabadság...ma erről fogunk beszélni, de előtte beszéljünk egy kicsit a világról, a Földről és arról, hogy mi is történik manapság. Beszéljünk egy kicsit a földi dolgokról!

Az egyértelmű, hogy 2012 végén vagyunk. Ezen a bolygón sok nagy ciklus most ér véget és az egyik ilyen ciklus a szabadság témája. Ami azt jelenti, hogy a személyes rabszolgaságodból - ahol saját magad és mások rabszolgája vagy- eljutsz a saját szabadságodba.

Hallottatok már engem, mikor azt mondtam: „*Csak egy Mester tud szolgálatot ellátni. Mindenki más csupán szolgál.*” Ez így igaz. Csak egy teljes együttérzéssel bíró Mester képes szolgálatot tenni, mert egy igazi Mesternek nincsenek elvárásai a dolgok végeredménye, kimenetele kapcsán. A Mester azért végzi ezt a szolgálatot, mert csak. A Mestert nem igazán érdekli, hogy a tanítványa eljut-e a végéig, mert a Mester megérti, hogy ez a tanítványon múlik. A Mester egyszerűen a Jelenlét örömeért van jelen a tanítvány tanulási tapasztalásai során.

A Mester nem azért van a tanítvánnyal, hogy megmondja neki, hogy annak mit kell tennie, pontosan úgy, ahogy ezt a minap is tettük a [Halloween DreamWalk](#) alatt. A Mester csak azért teszi, hogy egy Jelenlét legyen. Hogy az Én Vagyok legyen. (október 31-én Adamus levezetett egy DreamWalk-ot a földhözkött birodalmakban, ami az [Awakening Zone](#) rádióból került sugárzásra élőben)

Sok esetben a tanítvány meg sem látja a Mestert, mert nem akarja őt látni, annak ellenére, hogy a Mester jelen van. A tanítvány gyakran megpróbálja felülmúlni a Mestert, olyan akar lenni, mint maga a Mester, le akarja őt utánozni, másolni és amikor ez bekövetkezik, akkor az igazi Mester eltávozik. Elmegy, mert először is felismeri, hogy nem akarja, hogy bárki is olyan legyen, mint ő. A szuverenitás az szuverenitás. Pont! Másodsorban pedig a Mester nem akarja, hogy a tanítvány ragaszkodjon hozzá, ezért elmegy. Ő, ez óriási csalódottságot és megrökönyödést okoz a tanítványnak. De attól még magára hagyja a tanítványt. És akkor a tanítvány újra elhagyottnak, magára hagyottnak érzi magát. És ezt is hozzáadja az „*Egész életemben folyton csak elhagytak, magamra hagytak*” listájához. Vicces. (egy párán kuncognak) Ma kemény közönségünk van. Ő, Kuthumi azt mondta: „*Ma rosszak a viccek.*” (Adamus kuncog)

Akkor most beszéljünk a világról! Mi zajlik jelenleg a világban? 2012 végén vagyunk. Sok ciklus ér véget. És lényegében ez az egész egy kicsit nagyobb kegyelemben megy végbe, mint gondoltuk volna. (A közönség megkönnyebbülten sóhajt) Igen, igen. Nagyon sok energia fut most össze egyetlen egy helyen. Igen, itt volt ez a legutóbbi....igen, a Sandy hurrikán, ami odavágott. Ez egy *hatalmas* energiaváltás része volt. Volt egy nagy földrengés British Columbiában, szintén az energiaváltás részeként. Lesz még ebből egy pár az év vége előtt. Óriási energiaváltások. Hatalmasak.

Jelenleg, kifejezetten ezen a bolygón ez a hatalmas váltás zajlik, mégpedig a szabadság nevében. Az egész kozmosz ezt figyeli. Kérlek benneteket, jusson eszetekbe, hogy odakint semmiféle fejlett civilizációk nem léteznek. Talán jólesne azt gondolni, hogy vannak ilyenek, de a valóság az, hogy nem léteznek. Tényleg nincsenek. Léteznek másféle életformák, amiket ti intelligens életformának hívnátok, de ezekből az életformákból hiányzik az a szív és az a szeretet, amivel az emberek rendelkeznek.

Szóval most az egész kozmosz arra figyel, hogy mi történik ezen a bolygón - a szabadság témájára vonatkozóan - mivel ők sem szabadok. Sőt, nekik is keresztül kell jönniük a Földön, vagy a sok Új Föld egyikén ahhoz, hogy felemelkedjenek, ahhoz, hogy eljussanak a saját végső szabadságukhoz.

Tehát hatalmas fókusz helyeződik most erre a bolygóra. Nagy érdeklődés övezi. Mit fognak tenni az emberek? Mit fognak tenni az emberek?

Ez egy jó kérdés. És most nem csak rólatok beszélek, hanem az emberiség egészéről. Érezzünk most bele az előttünk álló egy-két évbe! Ó, olyan sokféle út lehetséges! Tényleg. Sok potenciál létezik természetesen, de ezek a potenciálok lényegében véve mind pont ugyanazokkal a dinamikákkal, ugyanazzal a valósággal bírnak. Zajlik ez az egész energiaváltás, aminek az az érdekessége, hogy előtérbe hozza a potenciálokat és jelenleg rengeteg sok különféle forgatókönyv sorakozott fel és ezekből bármelyiket választhatja az emberiség, a tömeget. Ez nem jelenti azt, hogy *nektek* is ezeket kellene választanotok, hiszen ti szabad és szuverén létezőkké váltok.

Ti olyan valósággal bírhattok, amilyennel csak akartok, még akkor is, ha egy teljesen más valóság van körülöttek. Igen! Nos, ez jelenti azt, hogy Mesterként élsz. Ez nem igazán számít. Körülöttek mindenki dualitásban élhet, de neked nem kell abban élned. Körülöttek lehetnek...és igen, ez időnként magához húzhat titeket. Ugyanis a tömeget rendelkezik egy gravitációs erővel. Minden nap érzitek. Tehát még abban az esetben is, ha te magad nem is élsz dualitásban, miközben az egész világ abban él - érezni fogod magadon a tömeget vonzását. De hamarosan nagyon hangoltá válsz és tudni fogod, hogy mi a tiéd és mi nem és többé már nem veszed magadra azokat a dolgokat, amik nem hozzád tartoznak. És ennek következtében a gravitáció - ez az energia gravitáció - már nem ugyanúgy működik.

Előre tekintve

Akkor hát - mi lesz 2013-ban? Engem érdekelne...ahogy a mai nézőinket is. Mi fog történni az előttünk álló egy vagy két évben? Melyik irányba fog menni az emberiség, a Föld? Igen. Edith.

EDITH: Nos, én Lindával játszottam. Nézzük csak, mi is fog történni?

LINDA: Nem is így volt! (nevetés) Adamusra figyeltél.

EDITH: Igen, ez így igaz. Köszönöm, hogy kijavítottál.

ADAMUS: Edith, olyan sok, különféle potenciál, dolog történhet - nem veled, hanem a bolygóval - szerinted melyik utat választja az emberiség?

EDITH: (rövid szünet után): Nos, ha a tömeget vesszük figyelembe, talán nem lesz túl jó.

ADAMUS: Mondj erre egy példát!

EDITH: Nos, hát..

ADAMUS: Armageddon?

EDITH: Te már...nem!

ADAMUS: Nem.

EDITH: Te már látod...

ADAMUS: Magasabb adók?

EDITH: Nem. Ez ellen harcolhatunk.

ADAMUS: (kuncogva): Igen.

EDITH: Nem, ez ellen harcolhatunk.

ADAMUS: Valóban... na, akkor itt most álljunk meg! Á, hatalmas öröömre: „*Mivel szabad létezők vagyunk, lejjebb tudjuk vinni az adókat.*” Nos, csakugyan? Mikor történt ez meg akár egyetlen egyszer is a történelem folyamán? Ó, ez már megint ugyanaz a régi burkolt játszma.

„Igen! Le fogjuk csökkenteni az ingatlan adókat. Sajnálom. Éppen most emeltük fel a jövedelem adót, vagy bármilyen másik adó mértékét, vagy a másik az, hogy akkor találjunk ki új adókat!”

Az adók birodalmában nincs szabadság. Az adóktól nincs szabadság - kivéve a Shaumbrákat. De ez egy egészen más megbeszélés témája és Linda nem engedi, hogy ma beszéljek róla, ezért...

LINDA: (megköszörüli a torkát) Teljesen igazad van. Látó vagy! (nevetés)

ADAMUS: Igen. Akkor Edith, mi lesz jövőre? Vegyél egy mély lélegzetet! Igen.

EDITH: Nem vagyok előrejelző.

ADAMUS: Legyél látó!

EDITH: Szerintem pont ugyanaz lesz, mint eddig...

ADAMUS: Igen! Ugyanaz fog történni, mint ami eddig is történt. Igen! Igen! Jó, remek! De most ezzel elvetted a mókát az egészből! (nevetés) Lecsatornáztál. Helyesen válaszoltál. Igen, ugyanaz fog történni. Ugyanaz. Mi is történt eddig - folytassuk a játékot - mi is történt eddig?

LINDA: Edith válaszoljon?

ADAMUS: Nem, nem. Mások. Edith, a Rock sztár!

LINDA: Mi történt eddig?

ADAMUS: Mi történt?

SHAUMBRA 1: (nő) Keresem a szavakat, de a lényeg ez, hogy teljesen ellentétes irányokba húznak az emberek. Vannak, akik nagyon jobbra, mások nagyon balra.

ADAMUS: Igen. Polarizáció!

SHAUMBRA 1: Polarizáció! Ezt a szót kerestem.

ADAMUS: Polarizáció, szeparáció. Egyre jobban megfigyelhető ez?

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Pedig én azt hittem, hogy mindannyian egy globális közösségként össze fogunk fogni...

SHAUMBRA: Bárcsak így lenne!

ADAMUS: ...és a Kumbayat fogjuk együtt énekelni.

SHAUMBRA 1: Bárcsak így lenne! (A közönség és Adamus nevet)

ADAMUS: Szeparáció. Abszolút. Abszolút.

Ezt most szándékosan mondom, mert bele fogunk egy kicsit kukkantani a jövő évbe! Mindannyian írhattok egy újságcikket vagy egy könyvet is erről, mert mindannyian látónak fogtok bizonyulni, mégpedig azért, mert igazatok lesz. Pont ugyanaz lesz jövőre, ami az idén is volt és ami tavalyelőtt is volt. Hacsak, hacsak nem történik valami. De jelenleg annak van a legnagyobb valószínűsége, hogy a jövő év pontosan ugyanolyan lesz, mint az idej. Talán egy kicsikét intenzívebb lesz. (a közönség zúgolódik)

De álljunk csak meg! Álljunk csak meg Shaumbra - az új nézők kedvéért mondom, hogy mindig ezt szoktuk csinálni - álljunk meg itt! Nem azt mondtam, hogy ez rátok is így igaz - én a világról beszéltem! A kérdés az, hogy ezek után is ezen a világon akartok élni? (egy kevesen igennel válaszolnak) Igen, köszönöm szépen! Ó! (nevetés, mert Adamus nagyon megkönnyebbült)

Tehát a probléma az, hogy jövőre még több Földi változás, globális felmelegedés, globális megfagyás, globális probléma történhet. Ez továbbra is így folytatódhat és ebben a pillanatban

ennek van a legnagyobb valószínűsége. Nem kell ehhez látónak lenned! Nem kell ehhez csatornázónak lenned! Még csak a trendelemzőnek vagy előrejelzőnek sem kell lenned ahhoz, hogy ezt kitaláld. A tömegtudat olyan, mint az időjárás. Ugyanolyan lesz holnap is, mint ma, az esetek kétharmad részében. Ez elég jó találat bármelyik látó számára. Na igen!

Akkor szeparáció - hol is tartottunk? A következőt kérem.

LINDA: Nem. Polarizáció.

ADAMUS: Szeparáció.

LINDA: Jó. Mindegy.

ADAMUS: Későbbi mondanóm során a „szeparáció” szót fogom használni.

LINDA: (suttogva) Oké. Oké.

ADAMUS: Ez az egész... nem használhatom a polarizáció szót, mert az nem fog stimmelni a többi szóval.

LINDA: Most már értem! Értem! Befejeztem. Oké.

ADAMUS: A szepar.....szep...

LINDA: (suttogva) Értettem.

ADAMUS: Igen.

PETE: Oké, én azt látom...

ADAMUS: Csak egy pillanat! Ez az egész benne volt a mátrixban. Ez az egész már azelőtt fel lett véve, mielőtt idejöttünk volna. Linda csak félbeszakította az előre felvett mátrix ülésünket. (Lindának elakad a lélegzete) Mindaz, ami kimondásra fog kerülni, már el lett mondva, még mielőtt idejöttetek volna. És akkor Linda félbeszakította!

LINDA: (zihálva) Úristen! (nevetés és taps)

ADAMUS: Mielőtt belekezdünk volna a mai összejeövetelünkbe, pontosan tudtam, hogy mit fogtok mondani, még mielőtt kimondtátok volna és azt is pontosan tudtam, hogy én mit fogok mondani - egészen addig, amíg Linda bele nem avatkozott a Shaumbra tudatosságába. (Linda zihál, a közönség egyetért) Ezt ne felejtsetek el! Ez nagyon fontos lesz később! Köszönöm. Ezt az egészet tulajdonképpen előre felvettük.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Jó. Pete, mi fog jövőre történni?

PETE: Nos, én.....ez...csak azt nézem, hogy mi történt Sandyvel, a nagy hurrikánnal.

ADAMUS: Igen.

PETE: Oké. Feldúlta azt a területet és miért pont azon a területen végzett pusztítást?

ADAMUS: Miért?

PETE: Mivel 17 évig New Jerseyben éltem, tudom, hogy ott élnek a leghidegebb, legtávolságtartóbb emberek. Senki sem néz egymásra, az emberek csak elmennek egymás mellett.

ADAMUS: Igen, igaz.

PETE: És most segítséget kell kérniük és az emberek kedvesen reagálnak.

ADAMUS: Igen.

PETE: 9/11 is ott történt, oké és ez változásokat okoz bennük, mert máskülönben meghalnának.

Oké. Most segítséget kérnek és ezt láthatod a TV-ben.

ADAMUS: Valóban. És szerinted ettől meg fognak változni? És vajon meddig fog ez tartani?

PETE: Hogy meddig fog tartani?

ADAMUS: Igen.

PETE: Igen, ez csak, ez beindul és talán más helyeken is be fog következni, de szerintem...ezt látom a saját családomban is. Az elmúlt tizenhét évben képtelen voltam beszélni a családommal.

LINDA: Üdvözöllek a klubomban!

PETE: És ez most változik.

ADAMUS: Igen.

PETE: Bekerülünk a szívünkbe.

ADAMUS: Igen.

PETE: És a többieket emberi lényeknek látjuk.

ADAMUS: Igen!

PETE: És így is bánunk velük.

ADAMUS: Igen! Igen! Igen!

PETE: Igen.

ADAMUS: És sajnálatos módon ehhez egy ilyen katasztrófának kell történnie.

PETE: Igen!

ADAMUS: Igen, de...és sajnálatos módon ott van annak a potenciálja, hogy minden vissza fog állni a régi szerint. Rendbe fogják hozni a házaikat. Mindent helyreállítanak a következő katasztrófaig. Te mondtad - hogy a 9/11 ugyanezt a területet sújtotta. Miért? Mindenki vegyen egy mély lélegzetet - mi van azon a területen? (a közönség sok választ ad)

PETE: Kapzsiság, mohóság. Ez a pénzügyi központ.

ADAMUS: Pénzügyi szektor.

PETE: Igen, a Wall Street.

ADAMUS: És még sok más dolog központja is, de a pénzügyi szektor az, ami sok egyéb energiát is okoz és mindezt egyszerre. Ez okozza a mohóságot, a kapzsiságot, a pénzsóvárságot, a szív hiányát, a...

PETE: Félelmet.

ADAMUS:...az energiák lezáródását.

LINDA: Félelmet.

PETE: Félelmet.

ADAMUS: Igen, a félelmet. Az emberek kihasználják egymást. És ott a politika, ami szintén belekeveredik ebbe. Ez egyben egy nemzetközi központ is. Nem csoda hát, hogy a vihar ott ténykedett. És ismételtelen mondom, ehhez nem kell látónak lenned. Nincs mögötte semmilyen mélyen elrejtett értelem. Nézzétek csak meg a legmagasabb szintű jelentőségét - pénzügyi központ. Abszolút. És ez egyben egy energia központ is.

PETE: Igen.

ADAMUS: Ez egy energia - egy szép energia központ - amit rosszul használtak, amit kihasználtak. Igen. Abszolút. Tehát a vihar megtalálta az idevezető útját.

És akkor most nézzük csak meg ezt egy nagyon szimbolikus vagy egyszerű módon! Miért nem tűz ütött ki és miért nem a szél pusztított? (sokan azt válaszolják: Tisztulás) A tisztulás miatt, bár a tűz is tisztít, de másképpen.

Apropó - és ebbe a következő egy vagy két hónapban bele fogunk menni - de most mondani akarok nektek valamit. A tűz-alkímia és a tűznek nem kell forrónak lennie. Ha kimondom a tűz szót, ti rögtön lángokat láttok magatok előtt és az elmétek a forró, égető szóra gondol. De a következő pár hónapban meg fogjuk tanulni, hogy ez nem így van. Sőt, ez egy illúzió. Ó, azokon a forróságtól izzó széndarabokon fogunk járni! (Adamus kuncog)

Tehát igen, a vihar. A vihar ahhoz a területhez vonzódott. Van ott egy energia lyuk, aminek tisztulásra volt szüksége. Ki kellett tisztulnia.

A kérdésem az, hogy ahogy a helyreállítás megtörténik, milyen formát és alakot fog ölteni? Az emberek vajon megtanulnak ebből valamit? A tudatosság megváltozik azon a területen? És bizonyos értelemben véve - nektek, személy szerint ez nem számít, hacsak nem ott él a családotok.

Ma és a továbbiakban is erről még többet fogunk beszélni, mert azt akarom, hogy Mesterként lássátok ezeket a dolgokat és többé már nem tanítványként - mivel az iskoláknak vége. (Adamus kuncog, valaki pedig éljenez) Éljen! (taps) Véget vetünk ennek az egész tanítvány/ megtanulni való leckék dolognak és belépünk a Mesterlétbe.

De egy bizonyos értelemben véve ez nem számít, mert amennyiben az emberek azt választják, hogy azon a területen legyenek és keresztül menjenek ezeken a katasztrófákon, akkor ez az ő választásuk. Tényleg az. Ugyanakkor viszont...amennyiben egy szeretetteljes, egyensúlyban lévő Mester, aki a saját Én Vagyok energiájában tartózkodik, úgy esik, hogy oda akar menni - akár energetikailag, akár repülővel - és semmi mást nem tesz, csak ott áll az utcasarkon és lélegzik és kisugározza magából a Jelenlétét, mivel annyira kiegyensúlyozott a Jelenléte - akkor az megvilágítja a potenciálokat. A potenciálokat. És az egyik dolog, amivel szeretném, ha ma elmennétek innen - azok a potenciálok.

Beszéltünk erről már máskor is, de néha ez csak az agyatokig jut el és nem jut el a szívetekig. Ma ezt bele fogjuk gyömöszölni a szívetekbe. (nevetés) Ezt most az online minket néző új emberek kedvéért mondom. Igazán fel akarom őket bosszantani. Azt akarom, hogy azt mondják a barátaiknak: „*Hallottál már erről a Bibor Körről?*” Én vagyok a mester marketinges. (Adamus kuncog) Linda - ez most így igaz vagy nem?

LINDA: (tétován) Igaz. (nevetés)

ADAMUS: Igaz - na, ez aztán nem volt valami meggyőző válasz tőled. Biztos vagy benne?

LINDA: (szenvédéllyel) Igen! Igen! Igen! (nevetés)

ADAMUS: És Cauldre-t is megkértem, hogy a mai összejövetelünkre öltözzön fel szépen!

Hol is tartottunk? A potenciáloknál. A potenciáloknál.

EDITH: Linda ott hátul éppen szexel. (nagy nevetés)

ADAMUS: Ezt Edith mondta. (Adamus kuncog) És még egy dolog. Mi...atyaég! Gyűljanak ki a fények a kamerákon! (minden kamerára felszereltek egy kis jelzőfényt és ez mutatja meg, hogy melyik kamera vesz élesben)

LINDA: Tudom! Olyan izgatott vagyok!

ADAMUS: Innen lehet tudni, hogy a kamera mikor vesz éppen téged.

LINDA: És akkor ez most jó, vagy mi?

ADAMUS: Éljen! (Adamus tapsol egyet, hogy a kamera megint őt mutassa - nagy nevetés)

LINDA: Nagyon szuper!

ADAMUS: Edith, te pedig szégyelld magad!

EDITH: Mi a gond ezzel?

ADAMUS: Semmi. Semmi. Csak megpróbálok...növelni a műsor nézettségét. (nevetés)

Tehát a lényeg az, hogy a mai nap egyik lényegi pontját a potenciálok képezik. Azt állítjuk, hogy a jövő év valószínűleg pontosan ugyanolyan lesz, mint az idei, mert mit látnak az emberek? Ugyanazt a potenciált újra meg újra. Nem látják a változás potenciálját és néha, amikor meglátják - rögtön el is szaladnak az ellenkező irányba. Nem látják az azon túl található potenciált, ami azt mondja: „*A változásnak nem kell nehéznek lennie. A változás lehet igazi öröm. A változás lehet jó.*” ahogy nektek is ma. Tehát ti most éppen változtok és nézzétek csak milyen jól érzitek közben magatokat! (nevetés)

Mi fog még jövőre történni?

SHAUMBRA 2: (nő) A szél mozogni fog és a Shaumbra is.

ADAMUS: Igen! Abszolút! Máris beszélni fogok a szélről. Pontosan. Igen! Nagy, süvöltő szelek jönnek. Sssh! Jó. Jó. Jó.

Következő. Mi fog még jövőre történni?

SHAUMBRA 3: (nő) Új házam lesz.

ADAMUS: Új házad lesz. Jó. A kisbabáknak meg új cipőjük.

SHAUMBRA 3: Így igaz. (vihorászik)

ADAMUS: Abszolút. És mi a helyzet a bolygóval?

SHAUMBRA 3: Ó! Nos, ha én meg tudom tenni, akkor mások is képesek rá!

ADAMUS: Jó, jó. Annak a ház dolognak tényleg haladnia kell abból, amit most hallok.

SHAUMBRA 3: Igen és az én házam gyönyörű lesz! Ragyogó, pompás. Szépséges!

ADAMUS: Akkor hadd fogalmazzak így - a világnak új háza lesz.

SHAUMBRA 3: Lehetséges. Miért is ne?

ADAMUS: Ez így lesz! Tényleg így lesz!

SHAUMBRA 3: Sok új háza lesz - ne korlátozzuk le egyre!

ADAMUS: Igen! Abszolút!

SHAUMBRA 3: Aha!

ADAMUS: Mert most, miközben hozzátok beszélek és remélhetőleg hallotok engem - bár látom, hogy egy páran elbóbiskoltatok - már létezik egy új ház és ez az egyik új potenciálja ennek a bolygónak. Sok Új Föld létezik.

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: És ezekre az Új Földekre mennek el azok az újoncok, akik korábban még soha nem testesültek meg így, ebben a formában - (Cauldre kezére mutat) - és most megteszik. Ugyanakkor ez az egyik olyan potenciál is, ahova elmehettek ti is, anélkül, hogy magatok mögött kellene hagynotok a fizikai testeteket és...tényleg elkezdhetitek megtapasztalni az interdimenzionális életet.

Azt kérdezitek: „*De miért? Mi jó származik nekem abból, ha tudod, csak egyfajta álom állapotban ott vagyok a más birodalmakban? Ebből mégis mi hasznom származik itt?*” Nos, rengeteg, mivel az Új Föld egyik tulajdonsága az, hogy nem rendelkezik a dualitás nehézségével, a fizikalitás nehézségével. Tehát elmehettek oda és ott kipróbálhattok, gyakorolhattok és eljátszhattok dolgokat, még mielőtt itt megteszitek azt. Vagyis, beleérezhettek abba, hogy milyen igazán, tényleg szabadnak, felszabadultnak lenni. Beleérezhettek abba, hogy milyen érzés bőségben élni, óriási bőségben, amit ott kijátsszotok, majd behozzatok azt ide, ebbe a földi életetekbe. Á! Ez az egyik nagyszerű dolog az Új Földben, aminek a megalkotásában ti segítettetek. Abszolút!

Akkor mondjatok még egy pár dolgot 2013-ról!

LINDA: Oké, oké.

ADAMUS: És utána pedig belevágunk a mai megbeszélésünk szívébe!

LINDA: Oké. Te mit gondolsz?

SHAUMBRA 4: (nő) Fogalmam sincs.

ADAMUS: Igen. 2013.

SHAUMBRA 4: (szünetet tart) Nem nézem a híreket.

ADAMUS: Úgyis csak rosszakat mondanak.

LINDA: Akkor ez jó. Igen.

ADAMUS: Igen, igen.

SHAUMBRA 4: Igazából nem tudom, hogy mi történik a nagyvilágban.

ADAMUS: Bűnözés, gyilkosságok.

SHAUMBRA 4: Tudom, hogy sok...

ADAMUS: Kapzsiság, háborúk, viharok, szegénység...

SHAUMBRA 4: Tudod a TV-ben azt mutatják, hogy nagyon sok ember aggódik a pénz miatt és elveszítik a munkahelyüket és utána pedig nem találnak munkát. Nagyon magas a munkanélküliség.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 4: És az emberek küzdenek.

ADAMUS: Jó. Igen!

SHAUMBRA 4: ...és azt gondolják, hogy lehet, hogy ez egy változás.

ADAMUS: Igen, most nagyon sok ember van munka nélkül. Miért?

SHAUMBRA 4: Azért, mert keresztül kell menniük egy változáson. Szükségük van...

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 4: Ezt ők manifesztálták.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 4: És hallaniuk kell azt, amit magunknak mondanak.

ADAMUS: Nos, kijátsszák. Igen.

SHAUMBRA 4: Igen, kijátsszák.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 4: De ez így nagyon kemény. Vannak barátaim...akik nagyon kemény helyzetben

vannak és nem látják belőle a kiutat.

ADAMUS: És az egyik dolog, ami most zajlik ezen a bolygón a szabadságba való átmenet vagy nem átmenet kapcsán - az, hogy a szabadság egész dinamikája összefügg a pénzzel. Ez az egyik legnagyobb probléma, az egyik markolat, amit a szabadság hiánya gyakorol a tudatosságra. Ez közvetlenül összefügg a pénzzel. Ha nincs szabadság, akkor nincs pénz. Tehát ez hatással van a gazdaságra. Hozzáteve még azt is, hogy a pénzügyi piacok körülbelül 500 évesek. És ez bizony öreg, régi. Most ez van. Ezért ennek keresztül kell mennie egy váltáson. Az emberek nem csak a mohóság miatt ragaszkodnak a régi utakhoz, hanem azért is, mert a régi úton azt akarják, hogy a holnap is ugyanolyan legyen, mint a ma, mert így van pénzük. Nálatok ez nem így van. De ők azt akarják, hogy a holnap olyan legyen, mint a ma. (egy páran kacarásznak)

Tehát ez a hatalmas súrlódás zajlik most. Ahogy már említettem, a pénzügyi rendszerek már összeomlottak egy bizonyos értelemben véve. Vagyis már nem áll mögöttük az a bizalom, mint régebben. Megbízol a pénzben? Megbízol azokban az emberekben, akik a pénzedet kezelik? (a közönség válasza - nem) Ez nem azt jelenti, hogy rosszak, csak azt, hogy nem ugyanabban a tudatosságban élnek, mint ti. Igen.

És ha kérdéseitek lennének és további meglátásokat szeretnétek - most bedobom az olcsó reklámot - akkor vegyétek meg Patricia "[Conscious Money - Tudatos pénz](#)" című könyvét. Igen. (Patricia Aburdene-re hivatkozik, aki a Bevezető rész alatt mutatta be a könyvét)

LINDA: Abszolút.

ADAMUS: Igen.

LINDA: Abszolút. (némi taps)

ADAMUS: Tehát a pénzügyi rendszerek - ó, ez félelmetes. Annyira rémisztő, hogy nagyon és ha tudnátok, hogy ez mennyire borzasztó, akkor...(valaki beszél: - sírnátok) Igen, akkor zokognátok, sírnátok. Jelenleg ezt az egészet rágógumival és tapasztokkal próbálják meg aládúcolni, pedig a pénzügyi rendszereknek keresztül kell menniük ezen a változáson, mert ez az egyik legnagyobb dolog, ami megakadályozza az emberek szabadságát. Nagyon is meghatározott utak vagy módszerek vannak a mai pénzügyi rendszerekben és amennyiben nem vagy ennek a része, akkor nagyon nehéz ebből részesülnöd.

És ahogy ezt már korábban is említettem, nem létezik semmiféle összeesküvés. Kérlek szépen benneteket! És amennyiben - vegyetek egy mély lélegzetet - meg akarjátok élni a saját szabadságotokat, akkor lépjetez túl az összeesküvés elméleteken! Erről egész álló nap és egész éjjel vitatkozhatnánk. Mert azt mondjátok: „*De van ez a csoport, akik....*”

Máris elmondom. Az egyetlen összeesküvés az ostobaság, a hülyeség. Ez abszolút igaz! (Taps) Nincsenek összeesküvések! Egy páran ezen vitatkoztok és azt mondjátok, hogy a kormányban is van összeesküvés. Akkor álljatok meg egy pillanatra! Érezetek bele a kormány energiájába! Gondoljatok csak azokra a kormánypárti tisztviselőkre, akikkel találkoztatok. Gondoljatok a politikusokra! Gondoljatok csak arra az összes hirdetésre, amit ti, akik Amerikában éltek - kaptok. Nem elég lángelmék ahhoz, hogy kiötljenek egy összeesküvést! (egy ember tapsol) Köszönöm. Nem azok. Nem azok.

Szerelmesek a hatalomba természetesen, de ki nem az, kivéve egy pár Mestert? Ha elmentek a többi dimenzióba és birodalomba, akkor bizony nem egy rakás igazán kedves és hatalmas pihe-puha létezőt fogtok ott látni! Ugyanolyan hatalmi harcot vívnek. Harcolnak a hatalomért. A Földön a hatalom általában a pénzt jelenti. A pénzt. Ha van pénzed, akkor van hatalmad. De az egész kozmosz jelenleg egy hatalmi harcot vív. Ezért is kíváncsiak annyira arra, hogy mi történik itt a Földön. Ezen a bolygón az emberek végre megengedik maguknak, hogy szabadok legyenek? És ez *tényleg* érdekes, elképesztően érdekes.

Az Amerikában jelenleg zajló választások - na, nem ez az érdekes rész, ez otromba, tudom. (páran nevetnek) De azt mondtam, hogy a más birodalmakban is a szabadság a téma és ők ezért most ezt a bolygót figyelik. És nem valami szuper fejlett létezőkről, civilizációkról van itt szó, akik még rég megoldották ezt az egész dolgot. Mert ha így lett volna, akkor már rég itt lennének, hogy segítsenek nektek. Ők is ugyanazokon a problémákon mennek keresztül, a saját interdimenzionális, galaktikus módjaikon, mint ti. És ha hiszitek, ha nem, ti vagytok az élvonalban.

Miközben ezt mondom, a kozmoszban kint székel az esküdszék - Az emberek végre elfogadják a saját szabadságukat, vagy továbbra is a mátrixot folytatják? Megint csak ugyanolyan lesz a holnapjuk, mint a mai napjuk? - az esküdszék odakintről figyel és ez egy érdekes dolog, mert hasonlóan az Amerikai Egyesült Államokban közelgő választásokhoz, ez is szoros. Tényleg szoros. Hamarosan véget ér.

Ez nem arról szól, hogy ki nyeri meg a választásokat. És azt már most megmondom nektek, hogy ez *egy cseppet sem számít*. Mert az egész mögött álló mechanizmus az, ami számít. A tegnapi emberek, akik ma is ott vannak és holnap is ott lesznek - ők azok, akik irányítják a kormányt, ők adják a kezetekbe a jogosítványaitokat, vagy éppenséggel nem adják. Ezekről az emberekről van szó, mert ők azok, akik tényleg abban hisznek, hogy a holnap is a maihoz hasonló lesz. És mi olyanokat keresünk, akik megértik, hogy a holnap bármilyen lehet - amit csak akarsz.

Nehéz ebből kitörni. De ez a szabadság! Nehéz ebből kitörni, mert jelenleg, ahogy kimondom ezeket a szavakat, azt mondjátok: „*Ó, ez annyira jól hangzik!*” De számotokra mégis annak van esélye, hogy a holnapotok pont ugyanolyan lesz, mint a mai napotok.

A holnap szinte teljesen ugyanolyan lesz. Ugyanabban az időpontban fogtok felébredni, ugyanazt az ételt fogjátok enni, ugyanolyan lesz a napirendetek, ugyanazokkal az emberekkel, ugyanazokkal a problémákkal fogtok találkozni. Minden szinte teljesen ugyanolyan lesz és a legnagyobb gond az, hogy ugyanazok lesznek a gondolataitok is. Reggel egy kissé fáradtan fogsz ébredni, egy kicsit jól és egy kicsit rosszul fogod magad érezni és azon töprengsz majd, hogy a mi a fene fog veled történni, hogy mi lesz az, ami majd valami változást fog okozni az életedben, majd elkezdesz erre várni, mintha az a változás kívülről érkezne. A holnap nagyon is hasonló lesz a mához, hacsak azt nem mondod, hogy: „*A francba is - Nem!*” Na igen, de mielőtt ezt teszed, elmondom, hogy ennek következményei vannak és ezekről a következményekről szeretnék beszélni veletek, azokról a dolgokról, amik nagy valószínűséggel megakadályozzák a valódi szabadságodat.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

A választások jeleznek valamit, utalnak valamire. Nagyon szoros lesz - elképesztően szoros - és ahogy már mondtam, nem az számít, hogy ki fog nyerni, mert minden ugyanolyan lesz jövőre is. Talán vitatkoznak egy új bankjegy bevezetésén, de az új bankjegy úgysem fog bevezetésre kerülni. Talán vitatkoznak a jogokon és az erkölcsökön, de úgysem fog semmi változni. Ugyanazon az úton fognak menni minden egyes nap, nap-nap után. Ilyen a tömegettudat természete. Ilyen a szabadság hiányának a természete. Ilyen az, amikor nincs szabadság.

És sajnálatos módon a legtöbb ember - az emberek 99,9%-a - úgy érzi, hogy szinte semmi beleszólásuk sincs ebbe, úgy érzik, hogy nem rendelkeznek igazi befolyással a saját, személyes életükre vonatkozóan. És ez elszomorító. Ezért aztán tovább folytatják a régit. Nagy ritkán fellázadnak. Elkezdnek kövekkel és botokkal dobálózni. Bekerülnek a hírekbe és nagy szavakkal dobálózhatnak. Talán még cikket is írnak a helyi újságukba, amit már különben sem olvas senki. Nagy ritkán azt mondják: „*Tenniük kell valamit!*” majd másnap, mikor felébrednek, ugyanazt a mintát követik, mint addig.

Az igazi szabadság azt mondja: „*Elég volt!*” Az igazi szabadság azt mondja: „*Meg fogok változni! Nem érdekel a tömegettudat! Többé nem hiszek a sorsban vagy a végzetben! Nem folytatom tovább ezzel A Férfivel vagy ezzel A Nővel! Vagyok, Aki Vagyok!*” És ez egy nagy lépés. Egy óriási lépés!

(A Férfi - egy szleng kifejezés, ami általában a kormányra utal, illetve egy hatalmi pozícióban lévő egyéb fennhatóságra)

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

A DreamWalk-ról

Mielőtt még rátérnénk a mai témánkra, szeretnék egy pár szót beszélni arról, hogy néhány nappal ezelőtt egy bámulatos DreamWalk-ot csináltunk a földhözkött birodalmakban. Ezek azok a birodalmak, ahová azok kerülnek, akik egy traumatikus vagy szomorú módon hagyják maguk mögött a fizikai testüket. Ők azok, akik nem lépnek keresztül a halál ajtaján, mert nem akarják elfogadni, hogy meghaltak. Annyira mérgesek, hogy még mindig kötődnek ehhez a Földhöz, más emberekhez, épületekhez és azokhoz a dolgokhoz, amiket a haláluk előtt tettek.

Tudjátok, amit ezek a földhözkött lények igazából tesznek, az nem más, minthogy újra és újra és egyfolytában csak újraélik a tegnapiakat. Számukra nem létezik a holnap, annak ellenére, hogy a holnapjuk sem különbözne sokban a mai napjuktól, ahogy ez a legtöbb ember esetében történik. Bele vannak ragadva a tegnapijukba és ezért földhözköttek. Nem rosszak ők. Még csak nem is gonoszak. Alattomos dolgokat tesznek ugyan, de igazából nem gonoszak. Mindössze minden napjukat megismétlik újra meg újra, végestelen végig.

Van egy film, aminek a címe az Idétlen Időig. Ott is minden nap ugyanolyan. Igazából pontosan ilyenek a földhözkött birodalmak. Na természetesen keresnek, kutatnak. Természetesen megpróbálnak terrorizálni. Természetesen megpróbálják felkelteni a figyelmeteket. Megpróbálnak energiához jutni, mert számukra az energia jelenti az élelmet és többek között olyan dolgokból jutnak energiához, mint a félelem. Ez az ő eledelük. Ezért természetesen zörgetik a gerendákat, zajokat keltenek, hogy halálra ijesszék a pincében tartózkodó kisgyermeket. Ó, imádják a kisgyerekeket! Miért? Mert a kicsik még érzik és látják is őket. Az már egyáltalán nem érdekli őket, hogy ezzel halálra ijesztik azokat a gyerekeket, hiszen számukra ez élelem, ők pedig éhesek, mivel folyton csak a tegnapiakat élik újra meg újra.

Elég lehangoló, nem igaz? (a közönség egyetért) Ó! Az energia szint annyira lezuhant itt! Ó! De van remény! (Adamus kuncog) Tudtátok, hogy ezt kell mondanom. Van remény!

Ma ezt úgy fogom nevezni: „*csodás álmok jönnek.*” Igen, csodás álmok jöhetnek. Ez a remény. Jelenleg nincs túl sok remény ezen a bolygón és nem is kell, hogy legyen, kifejezetten akkor, amikor az emberek - a legtöbb ember - megelégszik az éppen, csak, hogy elég szinttel, beéri a kevéssel. Ilyenkor nem szokott sok remény élni. Hiszen van mit ennetek. Szeretnétek egy új házat, de végsősoron van mit ennetek és van egy autótok is, vagy vannak szállítójárművek, amikkel tudtok utazni. Van fedél a fejetek felett. Éppen csak annyi, hogy elegendő legyen. Szeretnétek többet, de éppen csak elegendőtök van. És ez az, ami nem engedi meg az embereknek, hogy álmodjanak.

Igazából ennél *jobb* az, amikor elveszíted a munkádat és a dolgok elfajulnak és azt gondolod, hogy lehet, hogy halálos beteg vagy. Na ez az, amikor elkezdesz álmodni. Ez az, amikor azt mondd: „*A francba is, jobb, ha összekapom magam és gyorsan álmodni kezdek! Gyorsan!*” Milyen csodás álmok kellene nektek ahhoz, hogy a holnapotok már ne ugyanolyan legyen, mint a mai napotok? Milyen csodás álmok jönnek? Igen, ez egyben egy film és egy könyv címe is, ami a halálról szól - na és akkor mi van? (szünet) Ezt viccnek szántam.

LINDA: Ha-ha-ha. (egy páran nevetnek)

ADAMUS: Amennyiben most néztek minket először, akkor most elmondom, hogy ma egy különösen nehéz tömeggel van dolgom. (Adamus kuncog) Csodás álmok jönnek.

Akkor most a földközeli birodalmakba tett Halloween-i DreamWalk-unkról szeretnék beszélni

veletek. Tényleg egy másik dimenzióban voltunk, nem pedig itt a fizikai síkon? Ez tényleg csak a holtak és a kísértetek és az üldözöttek birodalma volt? Azt mondtam, hogy ez a földhözkötték síkja. Talán egyben az élőhalottak dimenziója is. Hm. Azoké, akik minden napot egyre csak ismételnék, újraélnék. Egy aprócska kis reménnyel: „Talán majd holnap történni fog valami. Talán holnap majd utolér a sorsom. Talán majd holnap eljön hozzám egy nagyszerű angyal.” Ehelyett az történik, hogy egy kutya odaszarik az udvarodra. (némi nevetés)

SART: Ez vicces volt.

ADAMUS: Ez vicces volt. (Adamus és a közönség nevet)

Tehát kiutaztunk ezekben a birodalmakba és igen, azokba is elmentünk, ahol a testüket maguk mögött hagyók élnek.

És drága barátaim, én ott kijelentettem valamit. Miközben odakint tartózkodtunk. Azt mondtam, hogy nagyon sokan körénk gyűltek, miközben csodásan és ünnepélyesen, a mesterlétünkben tartózkodva elmentünk hozzájuk. Úgy, hogy közben semmit sem próbáltunk meggyógyítani, nem akartuk magunkat rájuk erőltetni, hanem pusztán az együttérzésünkben sétáltunk. Azt mondtam, hogy odakint egy csoport figyelt minket. Mít is mondtam, hányan voltak? (valaki válaszol: 22.000-en) Érdekes! Hányan is hallgatták meg ezt a programot? (valaki válaszol: 22.000-en) Köszönöm. Érdekes. Hu-hú, valakinek sikerült már rájönnie az összefüggésre? Érdekes. Iszom egy kortyot az italomból, amíg gondolkoztok rajta. (kisebb nevetések) Á! Még egy pohár jó bort sem képesek adni nekem! És egy tejszínes kávé kaphatnék? Ne rohanj! (nevetés, ahogy Linda elmegy neki kávéért)

Igen, 22.000. Huszonkétezer földhözkött létező jött nagyon közel hozzánk, hogy megnézzék mit is csinálunk. Akkor a szó szoros értelmében nem 22.000 Shaumbra vagy a ti elnevezésetek szerinti fénymunkás volt ott jelen, de most már annyian vannak. Vagyis a többiek is csatlakoztak hozzánk. Keresztül jöttek az időn és a téren. Tehát már nem ezren vannak. Több mint háromezren vannak. Energetikailag huszonkétezen mentünk ki ebbe a birodalomba és 22.000 létező kezdett minket figyelni.

Kik néztek minket? (a közönség: Mi voltunk azok.) Pontosan. Melyik részetek? Imádom ezt. Annyira okosak vagytok. A földhözkött részetek.

Azt nem mondtam el nektek, hogy sokan mások is figyeltek minket. Azok, akik beragadtak abba a birodalomba, akik már maguk mögött hagyták a fizikai testüket - de huszonkétezen voltak ott azok, akik a ti részeitek voltak. Azok a részeitek... (Linda meghozza a kávé és valaki azt kérdezi: meg tudod köszönni?) Igen, köszönöm. (Adamus kuncog)

Azok a részeitek voltak, akik kint ragadtak és akik egyfolytában csak ugyanazt a napot ismétlik újra meg újra. Igen, ott vannak, abban a földhözkött birodalomban és be vannak oda ragadva és te kimentél oda saját magadért, hogy rásugározd a holnap fényét saját magadra annak érdekében, hogy elkezdhesz szabad lenni, hogy elkezdhesd megélni a saját szabadságodat. Kimentél oda és egy részed ott volt. És az egész gyönyörű volt. És sokan mások is ott voltak.

A legfontosabb dolog az volt, hogy kisugároztad magadból a holnap fényét, az eljövendő csodás álmokat - és rásugároztad önmagadra, aki most itt vagy. Gyönyörű. (valaki azt mondja - édes!) Édes! Ti meg azt hittétek, hogy csak sétálunk egyet a parkban!

SUE: Ó, én közben elaludtam.

ADAMUS: Ó, elaludtál. Azt hittem az előbb azt mondtad, hogy édes volt!

SUE: Azt mondtam! Igen, azt mondtam. De elaludtam.

ADAMUS: Hányan aludtatok el? Ó, nyugodtan ismerjétek csak be! Leengedhetitek a kezeteiket. Ez egyértelmű. Szerintetek miért aludtatok el?

SUE: Szerintem azért, mert túlléptünk az elménken.

ADAMUS: Az elméteken túl voltatok. És amikor túlléptek az elméteken, akkor hirtelenjében az elmétek és a testetek nem tudja ezt kezelni, mert annyira hozzá vannak ahhoz szokva, hogy az elmétekben tartózkodtok és az elme végre tarthat egy kis szünetet, ti pedig azt hiszitek, hogy elaludtatok. Pedig nem. Minden egyes szót hallottatok. Az összes energiát megkaptátok. Ott voltatok.

Azonkívül, hogy mit tettetek magatokért...csodálkozom, hogy egyikőtök sem jött rá. Huszonkétezer. Ott, élőben megadtam nektek a számot. Huszonkétezer hallgató. Valóban?!

Ezt most az újonnan jövők kedvéért csinálom. (nevetés)

A DreamWalk hatásai

Akkor a következő dolog az, hogy alapos hatást értünk el ezzel oly sokatokkal, akik kijöttetek oda, mert kimentetek a földközeli birodalmakba is, ami a tömegtudatot, a kísérteteket, a szellemeket és minden egyebet is magában foglal, röviden az emberi tudatosságot. Ott kint is ott van a mátrix, amit ti mátrixként ismertek. Vagyis az előre beállított feltételek, állapotok, a hipnózis, ami nem engedi meg az embereknek és nektek sem, hogy szabadok legyetek.

Huszonkétezren mentünk el oda és ez a szám valószínűleg egyre csak nőni fog. 22.000. Milyen hatással volt ez azokra a birodalmakra és milyen Földi, fizikai változások fognak ennek következtében történni? Mert amikor történik egy energetikai változás, akkor egy azzal párhuzamos fizikai változás is bekövetkezik a bolygón. Hm. Igen. Nem a fizikai változás van először, amit a tudati követ, hanem először a tudatban következik be a változás és azt követi a fizikai. És ez kivétel nélkül mindig így van. Mindig.

Tehát milyen hatásai vannak annak, hogy kimentetek oda...ja és ha úgy mentetek volna oda, hogy közben megpróbáltatok volna reikizni vagy valami mást végezni, ha valamiféle gyógyítást akartatok volna rajtuk végrehajtani, vagy ha sajnáltatok volna őket, akkor ez az egész nem működött volna. De ti az együttérzésekkel mentetek ki oda. Ha valaki nem hallgatta volna még meg ezt az adást, akkor megtalálhatjátok az awakeningzone.com weboldalon. Csak keressetek rá Adamusra! A lista élén fog megjelenni a név! (valaki éljenez)

LINDA: Éljen! (taps) Mikor is volt ez?

ADAMUS: Október 31-én. Október 31-én. Tehát ha nem hallgattad volna még meg, akkor tedd meg, mert egy elképesztő tapasztalásban lesz részed.

Mi történik ezután? Óriási hatást gyakoroltunk, mert képesek voltatok együttérzőek lenni - és ez az, amitől minden más volt, hogy együttérzőek voltatok - mint a Mesterek. Nem próbáltatok meg „jót tenni”, mert az nem működött volna. Mert ha így tettetek volna, akkor az már egy elvárás lett volna a részetekekről, aminek hatása lett volna a másik oldalon.

Az Én Vagyok Jelenlétetekben mentetek ki oda, ezért ez meg fogja változtatni a földközeli birodalmak tudatosságát. Sokakat fel fog szabadítani, olyanokat, akik már évek óta, évszázadok óta, sőt, évezredek óta nem tudtak onnan kilépni és most végre tovább mehetnek a Földközeli Birodalmakba, sőt, akár visszatérhetnek az angyali családjukhoz is, mielőtt visszatérnének a Földre egy újabb inkarnációra.

És ez az egész óriási hatással volt a hálóra vagyis a mátrixra. Ami az emberi tudatosságot jelenti, amit szinte digitalizálni is lehetne és fel lehetne tenni egy digitális hálóként - szinte, de nem teljesen - mivel struktúrákat és mintákat épít fel. Olyan ez, mint egy hatalmas szoftver program, amit nagyon nehéz megváltoztatni. *Nagyon* nehéz rajta változtatni. Nincs egyetlen olyan programozó sem - és ez most nem a legjobb hasonlat itt - aki valóban tudná, hogyan lehetne megváltoztatni a

programot. És egyetlen egy olyan programozókból álló csoport sem létezik már, aki tudná, hogyan kell rajta változtatni. Túlságosan bonyolult, összetett. Ez az egész egy kudarcot vallott program. Olyan, ami most már megvédi magát, mert olyan védekező mechanizmusokkal lett beprogramozva, amik megakadályozzák a változást.

Ez az a program, ami arra lett tervezve, hogy a holnap is olyan maradjon, mint a mai nap. Igen. Ez nem összeesküvés. Nem a kormány teszi. Nem a földönkívüliek csinálják. Ez azoknak az embereknek a választásaiból és gondolataiból áll, akik több ezer, több tízezer és több százezer év alatt létrehozták ezt a szoftver programot. És tényleg nagyon könnyű ennek a csapdájába esni, beleragadni és azt hinni, hogy nincs belőle kiút és utána pedig azzal a belső nyomorral és reménytelenséggel és frusztrációval együtt élni. „*Mit tegyek ahhoz, hogy kiszálljak belőle?*” És időnként, nagy ritkán teszel egy erőtlent, gyenge erőfeszítést arra, hogy kiszállj belőle, de utána szinte rögtön visszazsippant magába.

Gondolkozzál csak el azon, hogy mikor volt utoljára egy inspiráló gondolatod vagy ötleted! Gondolkozzál csak el azon, hogy utoljára mikor is volt egy kis áttörésed. „*Ó, Istenem! Már értem! Ó, annyira nyitottnak és szabadnak érzem magam!*” és akkor meddig is tartott az egész? Tíz másodpercig, tíz percig - nem érdekel - vagy akár tíz napig - majd azt követően megint magába szippantott a mátrix, mert a tömegtudatnak ez a gravitációs vagy szívó hatása szinte azonnal visszaránt téged.

De azzal, amit csinálunk, azzal amit éppen most tesztek - tán azt hiszitek, hogy most valami roppant bölcs dolgot hallgattok? Nem. (páran vihognak) Nem kell annyira nagyon egyetértetek velem! (Adamus és a közönség nevet) Ez az egyetlen időpont, amikor csendben maradhattatok volna. (még nagyobb nevetés)

Ahogy már oly sokszor elmondtam nektek, én mindössze eltereltek benneteket annak érdekében, hogy a tudatotok, a szellemetek, a belső lángotok, ami nem éget - elvégezhesse számotokra a változásokat. És a vicces az, hogy ehhez semmi mást nem kell tennetek, csak tartani a lépést magatokkal. Tényleg nem kell sok mindent tennetek. Én eltereltek titeket. Ti pedig ültök és megengeditek a változást. A legrosszabb dolog, amit tehettek, az a következő: „*Édes Istenem! Mit kell tennem? Adamus elmondja ezt a temérdek sok információt, ami annyira mélyenszántó és mit kellene... (nevetés)...és mit kellene tennem mindezzel, hogyan tudnám mindezt alkalmazni? Mit kellene holnap tennem? Reggel, amikor felkelek, valamit másképpen kellene csinálnom?*” Nem, nem, nem, nem, nem. Már kérted a változást. Már kérted a program eltávolítását. Most már csak engedd is meg, hogy ez megtörténhessen! Csak engedd meg nekem, hogy még további 52 percen keresztül szórakoztassalak és csak hagyj, hogy megtörténjen! Ennyi az egész!

Vegyél egy mély lélegzetet, mert ez itt és most történik. Ez az egyetlen oka annak, hogy erről beszélek. Arról beszélek, ami bennetek zajlik. Milyen csodás álmok jönnek? Milyen potenciálok vannak ott számodra? Mert bizony sok van. Sok, nagyon sok...

Tehát megcsináltuk a DreamWalk-ot. Látjátok, hogyan csinálom ezt a váltást? Megcsináltuk a DreamWalk-ot. Képzeljétek csak el egy pillanatra, hogy ennek milyen következménye van a programozottságra, a szoftverre? Mit tesz ez vele? (valaki azt mondja: megrázza) Megrázza. De meg ám! Nem egy erőszakos, tolakodó módon, mert nem így mentünk oda ki. Nem egy összeomlasztó módon, mert nem így mentünk ki oda. Együttérzéssel mentünk oda. Ezért a tömegtudatnak ez a mátrixa szintén természetesen fogja magát egyensúlyba hozni. Minél több emberben lesz egyre nagyobb a szenvedély, annál hamarabb fogja megtenni. Lehet, hogy 1000 év vagy 10.000 év kell ehhez, vagy talán csak egy év. Ez nem igazán számít - ugye? Nem, mert te már itt és most kisugárzod a *saját* fényedet az önmagadról alkotott *saját* álmaidra.

Ennek lesz egy párhuzamos, vagy Földre vonatkozó hatása is, mert mi megteremtettünk odakint valami olyat, ami már nincs ott. Ez már itt van, de a gondolatmenetünk érdekében fogalmazzunk

úgy, hogy ott van. Szóval megvilágítottunk néhány új potenciált, amik így előtérbe kerültek és jó esély van arra, hogy kevesen vagy sokan ezt fogják választani. Mi történik ezen a bolygón, Gaia-n? Mi lesz az...mert egy változás ilyet teremt. (valaki azt mondja: Időjárás) Időjárás, hát persze!

Tehát kisugároztunk egy olyan potenciált, ami sok-sok entitást felszabadított, beleértve ebbe titeket is és hagytuk, hogy vagy menjenek tovább a túloldalon vagy pedig jöjjenek vissza integrálódni. És amikor ezt tettük, akkor legalább 22.000-en változtatták meg az energiát, majd később még többen. Sokkal, de sokkal többen, de minimum huszonkétezen. Ez létrehoz egyfajta ürességet, mert az a dimenzió, az a tér - a földközeli birodalmakban - nagyon kevés tudattal és rengeteg sok energiával volt tele. És ez most megváltozott. Akkor mi fog történni? Megmondom én nektek. (páran kuncognak)

Ebben az esetben jönni fog a szél. A szél. Sok-sok szél. Nagyon sok szél. És ez nem Isten haragja és nem azért lesz, mert az emberek valami rosszat tettek. Hanem azért, mert létrehoztatok egy olyan vákuumot, ahol is az összes energia elhagyta azokat a birodalmakat. És mi történik olyankor, amikor létrehoztok egy vákuumot, majd azt megtöritek? Huss! Valami bejön a helyére. Ebben az esetben a szél. Tehát számítsatok a szélre! Hol? Honnan indult ez az egész? Pontosan innen. Coloradóból. Coal Creek Canyonból! Hányan is éltek itt? (nevetés)

SART: Olyan okosak vagyunk!

ADAMUS: Na, akkor most adjatok össze kettőt meg ötöt és az eredmény 22 lesz. Mi történt itt ebben az évben korábban? (a közönség válasza: Tűz.) Helyes. És mit csinál a tűz? Leégeti a házakat és átalakít. Megteremt egy előzetes tisztulást. És mit mondtam korábban? Azt, hogy a tűznek nem kell forrónak lennie. Vagyis ez azt jelenti, hogy az alkímiának nem kell pusztítást okoznia. A tűz lehet klassz is! Tehát szelek fognak érkezni és a szél képes úgy átalakítani a dolgokat, hogy közben nem kell pusztítást végeznie. Igazából a pusztítás nagy része már megtörtént ezt megelőzően azok által a tüzek által, amik a nyár elején tomboltak itt. Most már jöhetnek a szelek és jönni is fognak és nem kell nagyon pusztítónak lenniük. De bosszantóak lesznek. Kellemetlenek lesznek. Sajnálom.

Tehát, mit fogtok tenni?

EDITH: Kivágjuk a nagy fákat.

ADAMUS: Kivágni a fákat?

LINDA: Elutazunk.

ADAMUS: Elutazol. Hát ez az! (nevetés) Utazni. (a közönség sok különféle választ ad, valaki azt mondja: Lélegzünk) Szóval vesztek egy mély lélegzetet! Veszél egy mély lélegzetet! Nem kell, hogy ez rád hatással legyen. Na jó, talán megborzol egy pár levelet körülötted, elfújja azokat és sokkal inkább ébren tart majd éjjelente, mint én, de ennek nem kell pusztítást okoznia. Ezt ne feledjétek! Ne feledjétek! Vessétek jól az eszetekbe, hogy a korábbi tüzek már elvégezték a pusztítást, ezért a szeleknek már nem kell ezt tenniük, de attól még jönni fognak a szelek. Jó. A mostani és a következő találkozásnk között. (valaki a közönség tagjai közül így szól: Ó!)

Nagy levegő. Nagy levegő. Ó, imádják ezt. Jó.

A következő dolog. Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

A megbocsátás és a szabadság

Múlt hónapban a szabadságról beszéltünk. Ó, csak addig fogunk a szabadságról beszélgetni, amíg nem lesztek szabadok, a francba is! (Adamus nevet)

SART: Ez az!

ADAMUS: Igen. Beszéltünk a szabadságról és én mondtam valamit, mielőtt eltávoztam volna a színpadról, már amennyiben ezt színpadnak lehet nevezni. Mondtam valamit. Mit is mondtam? Mit is mondtam a szabadságról? (a közönség válaszol: Megbocsátás) Megbocsátás. És sokan csak a fejeket csóváltatják és a fórumon előállítanak mindenféle intellektuális lószarral... makyóval. Bocsánat. Én tényleg, de most tényleg a makyó szót akartam mondani és nem a lószart. Ti hívjátok lószarnak, én makyónak hívom. Tehát mindenféle intellektuális makyóval állítanak elő. *„Mit akart ezzel mondani? És mi ez az egész dolog a megbocsátással?”* Ha hiszitek, ha nem, szándékosan mondtam ezt, hogy felidegesítsek titeket. (nevetés)

EDITH: Elhisszük.

ADAMUS: Megbocsátás. De nagyon sok igazság van benne. Megbocsátás.

Ahhoz, hogy szabad legyél, meg kell, hogy bocsáss magadnak. Nem a régi katolikus vagy egyházi módon, bocsásson meg a Pápa érte! Nem a régi vallásos módon, amikor is szenvedve szaladgálsz körbe, a megbocsátásért esedezve. Egyáltalán nem erről van szó. A valódi megbocsátás így hangzik: *„Nem én voltam az. Sajnálom. Úgy tűnt, mintha én lettem volna, úgy hangzott, mintha én mondtam volna. De ha hiszed, ha nem - nem én voltam! Nem én tettem. Nem én voltam az a támadó, bántalmazó vagy akármilyen. Nem én voltam az, aki szerencsejátékon eljátszottam a labért. Tényleg nem én voltam. Tényleg nem.”* Ez a megbocsátás.

Ó, hogy Linda milyen pillantásokkal méreget most! Ez a „hm” nézés. És itt most egy energetikai csattanáshoz érkezünk, mert a legtöbbszörnek ez könnyen megy, de vannak olyanok is köztetek, akinek ez nem megy könnyen. Azt mondjátok: *„Micsoda?! Na most már aztán tényleg túl messzire ment! Még hogy „nem én voltam! Hát persze, hogy én voltam az és ezért most már szenvednem kell és ezt jóvá kell tennem, helyre kell hoznom és meg kell értenem, hogy az miért volt rossz a részemről és mindenféle karmát le kell miatta dolgoznom.”*

Csakugyan? Oké. Jó mulatást hozzá! Viszlát! Van az a másik spirituális csoport, tudjátok, akiket nem választottam. Csatlakozhattok hozzájuk, mert ebben a csoportban a megbocsátás annyira egyszerű, hogy azt mondod: *„Nem én voltam az”* és akkor készen is vagy. Képes vagy erre? (egy kevesen azt mondják: Igen.) Hadd kérdezzem meg még egyszer! Háromszor kell megkérdeznem. Képes vagy erre? (a közönség kiabál: Igen!) Nahát! Nahát! Azt hittem, el fogjátok bénázni ezt a második alkalmat.

Akkor hadd kérdezzem meg harmadszorra is! Képes vagy erre? (a közönség még hangosabban kiáltja: Igen!!!) Hűha! Le vagyok nyugözve! Lehet, hogy mégiscsak Obama fog nyerni. (Adamus és a közönség nevet és tapsol) De ez nem számít, igaz? A holnap lehet más, mint a mai nap!

Tehát a történet lényege és erkölcsi tanulsága a következő - ez a megbocsátás leegyszerűsített változata *„Nem én voltam, hanem egy aspektusom. A tegnapom. Nem fogom tovább magammal cipelni azt a régi poggyászt - azt az érzelmi, fizikai, fájdalmas poggyászt.”*

Namost, erre valami beindul benned - a régi programozásod, ami bele lett programozva a mátrixba: *„Nem tudom azt megtenni. Nem tehetem meg, mert ha megteszem, akkor az azt jelenti, hogy felelőtlen vagyok, mert mi lesz, ha...mi lesz, ha megint inni kezdek? Mi lesz, ha megint bántalmazó emberek jönnek az életembe? Megfogadtam magamban, hogy ez soha többé nem történik meg velem. Mi van, ha annyira fölényes vagyok, hogy egyszerűen csak azt mondom: Ez nem én voltam. Ezzel becsapom magam? Felelőtlenség a részemről ennyivel letudni ezt az egészet, anélkül, hogy mélyen átérezném, megbánás és vezeklés nélkül, minden egyéb nélkül és elég ehhez annyi, hogy adok Adamusnak egy kis pénzt? Tíz dollárt. (Adamus nevet) Megtehetem én ezt?”*

Ez a szabadság. Ez kemény és a legtöbbször nem fogjátok megtenni. Gondolkoztok majd rajta. Nevettek majd. Azt mondjátok: *„Ó, milyen remek ötlet!”* és ma beszélgettek majd a barátaitokkal és azt mondjátok nekik: *„Ó igen...”*

LINDA: Van egy kérdésem.

ADAMUS: Szerintem ez itt még nem a kérdések és válaszok ideje!

LINDA: Van egy kérdésem. Minden szót kimondtál, kivéve a felelősséget. Mi a helyzet a felelősséggel?

ADAMUS: Mi van vele?

LINDA: Ez nem szerepel ebben az egészben? Az emberek egyszerűen csak felelősséget vállalnak. Nem azért, mert úgy érzik, hogy vezekelniük kell, hanem egyszerűen csak felelősséget vállalnak.

ADAMUS: Lényegében ez az egész a része az előre megírt beszélgetésünknek. Linda félbeszakít engem és én úgy teszek, mintha ez engem sértene! (nevetés) Adamust félbeszakítani! Mester vagyok a saját pódiumomon! Engem nem lehet félbeszakítani! Na ezt neked! (nevetés, ahogy „kilövell” némi energiát Linda felé, aki ettől hátrahököl)

Azoknak mondom, akik most néztek először minket és még mindig itt vagytok (nevetés), hogy ez a Bíbor Kör különleges adása.

A felelősség. Ez egy érdekes kérdés és ezt rögtön vissza is dobom nektek. Mi jelent több felelősséget?

Mi jelent nagyobb felelősséget, az, ha úgy kelsz-jársz azzal a hátizsákkal a hátadon, ami tele van a tegnappajdoddal? Valóban? Tényleg felelősségteljes úgy és azzal élni az életedet, aki valaha régen voltál? (a közönség válasza: Nem!) Nem bizony - ez sok dolgot jelent, de felelősség vállalást biztos, hogy nem! És amennyiben elkezded felvállalni a felelősséget a saját lelkedért - amit nem tettél meg, mert úgy tettél, mintha az valahol máshol lenne, amiről máris beszélni fogok - tehát amennyiben felelősséget vállalsz a lelkedért, akkor határozottan állítom - nem kell, hogy higgy nekem - de határozottan állítom, hogy a felelősségvállalás azzal veszi kezdetét, ha most megérted, hogy az tényleg nem te voltál és ezt be is tudom bizonyítani. Az mindössze a régi programozottságod tiszta eredménye volt - ezalatt az elmúlt életeid lószarjait, hiedelmeit és a hipnózisodat értem, azokat a dolgokat, amiket a tanítóid, a szüleid mértek rád és leginkább te magad mérted azt saját magadra, továbbá a programozottságod.

Tehát mi jelent több felelősséget, kérdezem én? Az, ha továbbra is a régi programozottságod szerint folytatod az életedet, vagy ha itt és most megállsz és azt mondod: *„Az tényleg nem én voltam! Sok-sok dolog volt, de nem én voltam az. Nem fogom egy összeesküvésre kenni az egészet, mert akkor azonnal egy nagyon, de nagyon rossz dinamikában találok magam. És amennyiben mégis egy összeesküvést akarok ezért felelőssé tenni, azzal már meg is engedtem, hogy valaki másnak hatalma legyen felettem.”*

Azt mondanám, hogy ha még létezne is egy összeesküvés, mert azért volt egy kevés belőlük a történelem folyamán és még mindig létezik Rómában. És még ha ők...(nagy nevetés) Nem mondtam, hogy mi az, ezért kérlek ne legyenek róla előzetes feltételezéseitek - az egyháztól - de, hm...(még nagyobb nevetés) Soha ne add át a hatalmat egyetlen egy összeesküvésnek sem, mert abban a pillanatban, ahogy megteszed, máris a dualitásban vagy, azon nyomban magába szippant a dualitás dinamikája. Többé már nem egy szuverén létező vagy. Most már az összeesküvés része vagy, mert nekik szükségük van a maguk áldozataira, ahogy neked is szükséged van az elkövetőidre, bántalmazóidra.

LINDA: Ez nagy volt.

ADAMUS: Engedjétek el minden összeesküvést, ha szuverének akartok lenni. Vagy, amennyiben szeretitek a játszmát - ez egy darabig szórakoztató tud lenni - tehát ha a kedvetekre való a játszma, akkor menjétek csak bele!

Nos, hol is tartottunk? A felelősségről beszélgettünk. Köszönöm, hogy feltetted ezt az előre

elhatározott kérdést. (Adamus nevet) Muszáj volt tennünk valamit, hogy egy kicsit felrázzuk itt az energiát. És ez egy jó kérdés. A felelősség.

Nagyobb felelősséget jelent az, ha továbbra is magaddal hurcolod a múltadat? Ami igazából nem is a te múltad, amit te is meg fogsz látni, mert a múltad nem az, amit gondolsz róla. A múltad potenciálok sorozatából áll össze, amiből a legtöbb soha nem lett megélve vagy megértve. Szinte egyik sem - vagy csak nagyon kevés - öltött testet a valóságodban, de te mégis azt hiszed róla, hogy az a te múltad, aminek a programozottságod az oka. De a múltad abban a szent pillanatban megváltozhat, ahogy kimondod: „*Ez nem az én múltam volt.*” És akkor, hirtelenjében a múltad többé már nem egymás utáni, kronológiai sorrendben bekövetkező lineáris események láncolata. Hirtelenjében a múltad már nem a te történeted. Egyszeriben csak a múltad nem több, mint a témérdek sok potenciálad vagy lehetőség, opciód egyetlen verziója, ami éppenséggel kijátszásra került. És most, szó szerint abban a pillanatban, amikor elengeded magad a múltadtól, akkor azonnal felismered, hogy ez azt jelenti, hogy ezt már holnap meg is változtathatod. Na, ez aztán nagy falat volt. (Adamus nevet)

Megbocsátás. Ezért is dobtam be ezt. Megbocsátás. Egészen addig merészkedek, hogy azt mondom: „*Ez nem én voltam.*” Ez a megbocsátás. És nem az, amikor azt mondom, hogy: „*Sajnálom, hogy ezt meg ezt tettem veled, hogy olyan borzalmas voltam és olyan béna voltam és olyan rossz férj voltam. Hogy olyan rossz anya voltam.*” Ez szenvedés! Ez karma! Ez igazából sok-sok rossz energiából való táplálkozás és önmagad ostorozása, bántása. Az igazi megbocsátás azt mondja: „*Hú! Az nem én voltam. Nyugodtan mutogathatod a képeket, nem érdekel miféle bizonyítékaid vannak, az akkor sem én voltam! Tényleg nem!*” És utána megállsz egy pillanatra, majd azt mondom: „*Na ez vagyok én! Ezt figyeld!*” (Adamus lehunyja a szemét, mélyen lélegzik és kisugározza a lényét)

Na erre persze a többiek nevetni kezdenek. (egy páran kuncognak, Adamus kuncog) De ez nem számít. Nem számít, mert ezt igazából nem is nekik mondom, hanem saját magadnak!

Pontosan úgy, ahogy ezt pár nappal ezelőtt tettük a DreamWalk során. „*Ez vagyok én. Ez az én Jelenlétem, kisugárzásom, a Vagyok, Aki Vagyok-ságom. Ez vagyok én. Mindig is ez voltam - lényegében. Mindig is ez voltam én. Csak beszennyeződtem azzal a sok-sok egyéb dologgal, ami igazából soha nem is én voltam. Sok-sok régi ideával, idejétmúlt és áporodott álmokkal, sok-sok együtt meneteléssel a tömegtudattal. Amit igazából soha nem is akartam. Az nem én voltam. Ez vagyok én! Vagyok, Aki Vagyok!*”

Tehát a közös tapasztalásunk alkalmával kimentünk a más birodalmakba csoportként egybegyűlve, ahol azt hittétek, hogy valami kimentési szart fogunk végezni. De...(nevetés) Nevezzük nevén a dolgokat! Jó multság volt, de igazából drága barátaim valami egészen mást csináltunk. Azt gyakoroltuk, hogyan tartózkodjunk a saját ragyogásunkban. Mindezt szélsőséges körülmények között tettük, a földhözkött birodalmakban, Halloween napján. Azt gyakoroltuk, hogy a Vagyok, Aki Vagyok Jelenlétünkben legyünk. Magatokhoz vonzottátok önmagatok holnap részzeit, amik pont ugyanolyanok, mint a maiak, hogy megláthassák azt az új fényt, ami belőletek áradt ki. Az Új Szabadságot.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet...vegyünk erre egy mély lélegzetet! Cauldre-t addig elhallgattatom! Mély lélegzet!

És még egy lépéssel tovább megyek. Ezt ti csináljátok és nem én. Tényleg ti csináljátok. Máskülönbem nem ülnétek most itt és nem hallgatnátok engem, nem nevetnétek és nem tapsolnátok. (a közönség tapsol). Ezek tényleg ti vagytok.

A megbocsátás négy eleme

Akkor most menjünk bele a megbocsátásba! Négy dologról van itt szó, mert az emberek imádják a

listákat. Tehát akkor most négy dolgról fogunk itt beszélni. Ezért nem használhattuk korábban a polarizáció szót, mert az nem illik bele ebbe a képbe. (*Angolul mind a négy szó „s” betűvel kezdődik - a ford. megj.*) Szeretném, ha tényleg beleéreznétek ebbe! Ez nektek szól és másoknak is, akik szintén ezen az úton fognak járni.

~Szeparáció, elkülönültség

Az első és egyben a legfontosabb dolog az, ami tényleg nagyon vonatkozik rátok. A megbocsátás elsőként a szeparációra, az elkülönültségre vonatkozik.

Szeparáció. Elkülönültség. Van bennetek egy szégyen és egy büntudat érzés, amit már nagyon régóta magatokkal hurcoltok - aminek az a lényege, hogy valami rosszat tettetek és emiatt érzitek ezt a szeparációt vagy elkülönültséget. Olyan ez, mintha mondjuk az autókat vezetve egyszeriben csak eltévednétek és emiatt borzasztóan éreznétek magatokat és az első dolog, amit tennétek az lenne, hogy azt kérdeznétek magatoktól: „*Jaj! Mit csináltam rosszul? Magammal kellett volna hoznom a térképet! Magammal kellett volna hoznom egy GPS-t! A barátom megmondta, hogy ezt kell tennem és én nem hallgattam rá és most szörnyen érzem magam, mert eltévedtem.*” Állj csak meg itt egy pillanatra! Tényleg eltévedtél? Vagy csak letértél az útról egy másfajta tapasztalás kedvéért?

Tényleg elkülönültél a Szellemtől? Nem. Ott benned...van egy nagyon mély seb, ami réges-régről származik, még akkorról, amikor keresztüljöttél a Tűzfüggönyön. Ez már nagyon régen történt, de mégis nagyon erősen jelen van benned - és te újra meg újra megismétled ezt az elkülönültséget, hogy megpróbálj megtanulni valami újat. És Linda, mi is az örület meghatározása? Ez Linda kedvenc mondása.

LINDA: Az örület az, amikor folyton ugyanazt a dolgot teszed egymás után újra és újra....

ADAMUS: Kérem a kamerát! Most már felgyulladt rajta a fényjelző.

LINDA: (a kamerába nézve mondja) Amikor folyton ugyanazt a dolgot teszed egymás után újra meg újra és közben másmilyen eredményre számítasz.

ADAMUS: Igen. Igen. Tehát továbbra is az elkülönültség tapasztalásait állítod fel az életedben - amikor is elkülönülsz a családtól, a házastársától, az állásodtól és persze saját magadtól - és újra meg újra megtapasztalod az elkülönültséget, csak mert megpróbálsz rájönni valamire. És rájöttél? Nem. Ne válaszoljatok, majd én válaszolok helyettetek. (Adamus nevet) Rájöttetek? Nem. Tehát itt van ez az aggodalom az elkülönültséggel kapcsolatosan, ami igazából a halállal kapcsolatos aggodalmat is jelenti, mert azt hiszitek, hogy akkor keresztül mentek az elkülönültségnek még egy másik szintjén, ami így is van, de az egy szép dolog.

Tehát itt van bennetek ez az aggodalom és az első lépés a megbocsátásban az, hogy elengeded ezt az elkülönültséget. Nem tévedtél el. Igazából nem is történt elkülönültség. Mindössze egy másféle utat választottál egy másféle tapasztalás kedvéért.

És akkor meg ott vannak ezek a szalagok a fejedben: „*Oda kellett volna figyelnem. Szerintem azt mondták az angyalok, hogy: Ne menj el a Földre! Ne menj el a Földre! Rájuk kellett volna hallgatnom. Hallgatnom kellett volna rájuk. Biztosan körém gyűltek az angyalok és azt mondták nekem, hogy: Ó, a Földre tartasz? Ó, én a helyedben ezt nem tenném!*” És azóta is életről életre ilyen fajta dolgok történnek.

Akkor most bocsássunk meg! Emlékezz, hogy a megbocsátás így hangzik: „*Ez nem én voltam. És igazából nem is veszttem el és igazából nem is különültem el.*” Soha nem tetted, soha.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet az elkülönültség megbocsátására!

Nem különültél el! Csak egy kicsit másmilyen irányt vettél, amire alapos okod volt.

Tényleg? Csakugyan? Te is csak olyan akarsz lenni, mint amilyen a többi ember? Hallottam, ahogy egy páran azt mondtátok, hogy: „*Igen. Bármikor, kérlek!* (nevetés) *Ezért vagyok itt! Adamus, kérlek!*”

Általában, nem. Tényleg? Vagy egy másik planetáris vagy galaktikus rendszer tagja lennél inkább, akik csak arra várnak, hogy eljöhessenek ide a Földre, magukra öltsenek egy testet, hogy aztán majd tőlem tanuljanak a felemelkedésről? Ezt akarjátok? (a közönség válasza: Nem! - Adamus nevet) Nem! Ezért választottatok egy másmilyen utat, a Shaumbraságot, a spirituális úttörőséget vagy még egy pár dolgot, ahogy most nevezitek magatokat (némi nevetés) - egy nem csak, hogy kevésbé járt utat, hanem lényegében egy teljesen járatlan utat!

Tehát az elkülönültség. Vegyünk erre a megbocsátásra egy nagy levegőt, vagy: „*Micsoda?! Ez nem én voltam. Én nem különültem el. Én nem tettem ilyet. Az nem én voltam.*”

És abban a szent pillanatban, ahogy ezt megteszed, abban a pillanatban, ahogy veszel egy mély lélegzetet a saját kisugárzásodban, az azonnal megváltoztatja a dinamikákat úgy, hogy a holnapod már nem csak egy újabb ma lesz. Ha egyszer magadba szívod azt a mély lélegzetet, rádöbbsz, hogy valójában soha nem különült el semmi. Máskülönben hogyan is létezhetnél? Mentálisan megpróbáljátok elválasztani egymástól az embert és a lelket, na meg a testet és a csakráidat is, ahogy minden mást is. Nem vagy elkülönülve. Egy TudatTest vagy. Isten teste vagy.

~ **A bűn**

A második megbocsátás, ami tradicionálisabb - a bűn.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Azért csináltam úgy, hogy minden szó „s” betűvel kezdődjön (angolul), hogy a jövő hónapban, amikor felteszem nektek a kvíz kérdéseimet, akkor azt mondjátok majd: „*Mit is mondott? Ja, „s” betűvel kezdődött! - Á, a szex volt az!*” Nem.

Bűn, karma, sors, végzet - mind ugyanazt jelentik. Különbéle szavak ezek, de pontosan ugyanazt az energetikai dinamikát vagy jelentést hordozzák magukban. Nincs bűn. Nem létezik olyan, hogy bűn. Egyetlen egy bűn sem létezik. Jaj, ne kezdjétek velem filozófiai vitákat, azt mondván, hogy: „*De akkor a gyilkosság sem bűn?*” Ebbe még csak nem is vagyok hajlandó belemenni veletek és különben sem fogtok ilyet tenni. Ez nem vonatkozik rátok. Ha egy börtönben lévő csoporthoz beszélnék, akkor talán valami másról beszélnék. (nevetés) De ahogy észrevettétek, én itt vagyok.

Tudjátok, az egy dolog, sajnálom, de én már voltam börtönben. Na nem olyanban, hanem egy óriási kristályban.

SART: Ezt még nem is hallottuk! (nevetés)

ADAMUS: Szóval soha nem fogtok megtalálni a rácsok túlsó oldalán. Mert nem megyek oda. Én kívül vagyok „*Szabadság, szabadság! Én szabad vagyok - te nem vagy az!*”

Szórakoztatok egy kicsit a rabokkal! Édes Istenem, ne vegyétek már ezt annyira komolyan! Mert az energia - bumm - már szét is esett! Valóban? Vezessetek el a börtönök mellett! „*Szabad vagyok!*” (nevetés) Miért is ne? Szedjétek csak ki őket a tegnapijaikból, mert a börtönben a tegnap pontosan olyan, mint a ma. Ezt komolyan mondom! Ha azt hiszitek, hogy ti valamit rosszul tettetek, vagy valami rosszat tettetek - akkor menjetek csak el egy börtönbe! Egy páran már voltatok is! (Adamus nevet)

Tényleg. Na, most komolyan! Csak egy kicsit „*Én szabad vagyok - te nem vagy az!*” Ez majd felbosszantja őket. És mi történik, amikor mérges leszel? (valaki azt mondja: Változás)

Megváltozol. Felragyogtatsz egy-két új potenciálot...lehet, hogy kell egy kis harag, míg eljutsz oda, na és akkor mi van?! A változás az változás. „*Szabad vagytok. Nézz csak magadra! Neked még harminc évet ülnöd kell!*” (valakiből kitör a nevetés, „Ó, a fenébe!” Adamus nevet) Szeretlek! Köszönöm! (megöleli, aki tovább nevet) Ó, olyan boldog vagyok, amikor valaki megérti! A többiek nem voltak benne biztosak, hogy szabad-e nevetni ezen. „*Társadalmilag vajon elfogadható-e a nevetés? Politikailag korrekt-e nevetni ezen? Spirituálisan helyénvaló-e ezen nevetni?*” - és ez még a politikainál is rosszabb „*Spirituálisan helyes dolog-e ezen nevetni?*” Kit érdekel! Számít ez? - Nem! És még ha számítana is, nyugodtan mondhatod: „*Ó, ez nem én voltam!*” (nevetés)

Bűn, bűn, bűn.

Vegyünk egy mély lélegzetet! Egy mély lélegzetet!

Nem létezik olyan, hogy bűn, nem létezik olyan, hogy karma - hacsak nem ragaszkodtok a létezéséhez. Ó, ez belétek lett verve, belétek lett sulykolva. Egy érdekes elképzelés, de egyszerűen nem igaz. A bűn csak büntet halmoz magára, csak még több büntet teremt. Fel tudjátok ezt fogni? A bűn. És sokatoknak azt mondták, hogy eredendően bűnösök vagytok. Ó! És ha a bűn csak még több büntet teremt, akkor bizony egy teherrakományra való bűntörök kell, hogy legyen. Mert ha akár egyszer is úgy gondolsz, hogy büntet követél el, akkor létezik erre egy érdekes emberi tudati jelenség. „*Nos, már úgymint bűnösök vagyunk. Már vétkeztem. Már úgymint a pokolra fogok jutni. Akkor már most megérdemlem a szenvedést. Mit számít? Ha már bűnösök vagyunk, akkor szenvedjünk is tőle!*” És a bűnösök, a vétkezők igazából soha nem találkoznak olyannal, aki teljesen megváltódott. És ez benne a rossz. Nincs előttük példa. Csak a többi bűnösrel találkoznak. A világ tele van bűnösökkel (valaki nevet) és az emberek azzal próbálkoznak, hogy jóvátegyék a bűneiket. Köszönöm. Kaptál már Adamus díjat ezért a két nevetésért? Tessék.

LINDA: Most nincs nálam, tartozok neki egygyel.

ADAMUS: (nevetés) Mit szeretnél inkább? Azt, hogy tartozzon neked egygyel, vagy szeretnél egy igazi Adamus díjat?

SHAUMBRA 6: (egy nő) Egy igazit szeretnék.

ADAMUS: Egy igazi Adamus díjat akarsz.

LINDA: Máris hozom a kocsi kulcsomat...

ADAMUS: Inkább manifestáljunk itt egy kicsikét.

LINDA: Haza kell mennem a díjakért.

ADAMUS: Kérd el a címüket!

LINDA: Oké.

ADAMUS: És addig is adj nekik egy kis jelképes ajándékot! Mi az, amid nincs? Mit szeretnél? Szeretnél egy kis pénzt? Van itt egy kevés. (odamegy az asztalhoz) Ó, van itt nekünk pénzünk már! (A közönség nevet, ahogy készpénzt vesz elő Cauldre zsebéből) Itt a pénz! Ó, Istenem! Gyógyír a gondjaidra! (Adamus elkezd szétosztani a pénzt a közönség között, azok nagy nevetésére és ujjongására) Tessék, itt a pénz és már nincsenek is gondjaitok! Istenem! Köszönöm! (nagy-nagy nevetés)

Linda, Linda, Linda! Ellenőrizned kell a zsebeid! Ezzel átvészeled azt az időszakot, amíg megkapod az Adamus díjat, mert az sokkal értékesebb az aranyból és kívánatosabb a pénznél.

Hol is tartottunk? A bűnnél. A bűnösöknél.

Akkor vegyünk most egy humoros lélegzetet a bűnök megbocsátására! Mert valójában nem létezik olyan, hogy bűn. Na igen, erre most egy páran azt mondjátok, hogy „*Na igen, de...*” Nincs bűn,

hacsak nem akard, hogy legyen. Ne legyenek kétségeid efelől. *Nem létezik semmiféle bűn, csak akkor, ha hinni akarsz benne* - te élőködő! (nevetés) - tényleg és csak nyugodtan idézzetek engem erről - mert élőködőnek kell lenned ahhoz, hogy higgy a régi rendszerben! Tényleg annak kell lenned!

Tudod, egy dolog azt mondani: „*Igen, tanulok és vannak bizonyos dolgok, amik energetikailag jobb érzést okoznak. Valószínűleg többet nem fogok olyat tenni, mert energetikailag nem keltett bennem jó érzést.*” De abban a szent minutumban, ahogy azt bűnnek bélyegzed, akkor élőködővé válsz. Én ezt nem rossz értelemben mondom. Azért kell most már energia élőködőnek lenned, mert a bűnös rosszul érzi magát. Ők az áldozatok és ki kell, hogy szívják az energiát a többi emberből. „*Bűnös vagyok.*” Vagy el fogják azt lopni a többi embertől, vagy pedig megint valami rosszat tesznek, mint pl: „*Ó, segítenél rajtam? Olyan bűnös vagyok. Ó, Atyám, segíts...úgy értem, na mindegy!*” (Adamus nevet) „*Kérlek, bűnöztem. Rossz dolgokat tettem.*” Na ezzel már le is szívod az energiát. Ezt értettem azalatt, hogy a bűnösök élőködők.

Nagyszerű lökhárító matricák lehetnének ezekből! (nagy nevetés) „*A bűnösök élőködők!*” Na ezzel a lökhárító matricával próbálj csak meg behajtani egy börtön területére! (még nagyobb nevetés) Vagy tedd csak fel ezt az autóra és úgy menj el a templomba vasárnap délelőtt! (nevetés és valaki azt mondja: Nem én voltam) Igen, igen. Nem az én autóm volt. Milyen autóról van szó? Bumm! Ez azonnal arra ösztönözne, hogy beszerezzen magadnak egy újat!

A következő dolog a listán - hol is tartottunk? A megbocsátásnál.

~ **Önzőség**

Önzőség. Önzőség. Ki mondta azt, hogy rossz dolog önzőnek lenni? Az anyád! Az apád, a papod, az egyházad, mindenki - mindenki - a testvéreid, a szerelmeid, a tanítóid. És a listát a végtelenségig folytathatnánk. Ők mondták ezt neked. Pedig *nincs semmi rossz abban, ha önző vagy, hacsak nem hiszel a bűnben és az elkülönültségben.*

Igen, látjátok, úgy értem, hogy fogjátok meg ezeket az elemeket és vegyétek ki belőlük az összes olyan dolgot, amit rossz energiának tartotok. Önző. Na és? Abszolút! Azt gondoljátok, hogy megőrültem?! Hogy nem törődöm magammal?! Tényleg?! Ez rossz...ha nem vagy önző! Önzőnek kell lenned! Ha önző lennél, akkor az leseperné azt az ostoba rosszálló tekintetet az arcodról! Az kiemelné téged abból a szegényházból. Jó dolog énközpontúnak lenni, önmagaddal teljesnek lenned, a saját örömedben lenned, a saját bőségedben élve, önzőnek, önzőnek lenned! De látjátok erre a szóra oly sok negativitás tapadt: „*Jaj, annyira önző! Csak magára gondol!*” és így rossz lett a jelentése. Rosszá tették.

Igen és az emberek példákat is mondanak rá: „*Igen, annyira önző, hogy senki mással nem törődik.*” A következő! (Adamus nevet) Nem kell, hogy negatív jelentéssel bírjon. Ez egy szabvány, egy példa. Ez a szabvány. Amikor a héten kint voltunk a földhőzkötött asztrál birodalomban a Halloween-i DreamWalk-unkon, akkor nagyon önzőek voltatok. *Szörnyen önzők voltatok!* Mert csak Önmagatok voltatok - amit kisugáztatok - és senkit sem akartatok megváltoztatni. Nem hoztatok magatokkal jutalom falatokat senki számára. Nem hoztatok magatokkal a Biblia példányait sem, hogy azt osztogassátok az elveszetteknek. Nagyon önzőek voltatok. Csak magatokért voltatok ott, a Jelenléteketekben.

És ez csodálatos! Hadd fogalmazzam meg újra! Elképesztő módon a saját Én Vagyok Jelenléteketekben voltatok már végre-valahára! Sugározatok. Fény voltatok. Önmagatok voltatok. Kiengedtétek a fényeteket magatokból az összes rétegetek nélkül, az összes többi dolog nélkül. Önmagatok voltatok és az Énetek egy csodaszép dolog. Az Én, Az Én Vagyok az, ami megváltoztatta azokat a birodalmakat. Nem az volt a célod, hogy bármit is megpróbálj

megváltoztatni, de mégis megtörtént, mert a saját Énetek voltak.

Akkor végezzünk el egy megbocsátást az önzőség régi Energiás értelmezésével kapcsolatosan és ettől a pillanattól kezdődően helyeztetek egy jó energiát, egy kellemes, örömteli energiát a magaddal való törődésre, önmagad szeretetére. Ez a legnehezebb dolog, amit egy ember valaha is meg fog tenni és ez a legnagyobb dolog, amit egy ember valaha is meg fog tenni - önmaga szeretete. Könnyebb valaki mást szeretni természetesen. Könnyebb ezer és ezer kifogást gyártani arra, hogy miért is nem szereted magad - hát persze azért, mert bűnös vagy és mert elkülönítetted magad Istentől. Akit talán magadra haragítottál. (némi vihorászás)

De ha egyszer megbocsátasz, akkor azzal alapvetően azt mondod: „*Az nem én voltam. Tényleg nem én voltam. Az nem az Én Vagyok volt. Az egy megnyilvánulás volt - egy tényleg jól elcseszett régi megnyilvánulás - de az nem az Én Vagyok volt.*”

Tehát önző. Önmagaddal teli. Ha meg akarjátok változtatni a szót, hogy egy kicsit kellemesebb legyen a hangzása, akkor mondjátok azt, hogy önmagával teli. Legyetek erre büszkék! Átkozottul büszkék! És ha valaha is olyan tapasztalásban lesz részed, ahol erre szükséged van, akkor csak légy a saját fényedben, a jelenlétedben, úgy, ahogy azt pár napja tettük. Énnel-teli, tudatos, éber, Én Vagyok. Jó.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és engedjük el, lépünk túl az önzésen!

(szünet)

Jó.

~ *Ostoba, hülye*

És akkor következzen az utolsó dolog a listánkon! Ostoba, hülye. (nevetés) Tényleg. Úgy értem, ez nagyon jó. Ez a szó jutott az eszembe azzal kapcsolatosan, amikor megnehezítetted a dolgokat azokkal a dolgokkal, amiket rossznak hívsz. És ezek lehetnek apróságok is - hogy rossz iskolába jártál, hogy a rossz emberrel házasodtál össze, vagy bármi - mert tudjátok az elmétek ilyeneket mond ezekről: „*Hogy én mekkora hülye voltam!*” - és ez mind ugyanabba a kategóriába esik „*Rossz dolgot tettem. Nem lett volna szabad azt tennem!*” - és akkor jön ez a sok „*Hülye Én*” az „*Én Vagyok*” helyett.

Akkor csináljunk egy megbocsátást, mert nem te voltál a hülye. Te *soha* nem vagy hülye. De ha csinálnánk egy becslést a saját ostobaságod és hülyeséged kapcsán, hogy szerinted mennyire voltál hülye a dolgokkal kapcsolatosan - akkor már hallom is milyen nagy lenne ezeknek a dolgoknak a súlya. (kisebb nevetés) „*Ó, milyen hülye is voltam! Ezt és ezt kellett volna tennem! Annyira hülye és ostoba voltam!*” És ezek a dolgok összeadódnak, tudtad ezt? Tényleg összeadódnak. Úgy értem ezek nem tűnnek csak úgy el a semmibe! Hanem felhalmozódnak. És minden egyes „*hogy én mekkora hülye voltam*” megteremt egy energia blokkot.

És *nem* vagy hülye! Semmi sem hülye. A tapasztalás kellős közepén vagy. Elkezdted megérteni, hogy megválaszthatod a tapasztalásaidat - azt hogy hogyan akarod, hogyan akarsz megvilágosodni. A nehéz úton akarod, mint a régi Mesterek, vagy pedig a könnyű úton? Ne válaszoljatok - nem akarom hallani! (Adamus nevet) (valaki azt mondja: A könnyű úton) A könnyű úton.

De, tudjátok, van egy olyan részetek, amit én energetikailag érzékelek, ami azt mondja: „*Meg kell érte dolgoznom. Ki kell érdemelnem.*” Csakugyan?! Tényleg?! Ki kell érdemelned?! Nem, nem, nem! Nem. Először is Mesternek lenni, megvilágosodottnak lenni - erre magadat kell kinevezned. Az nem úgy működik, hogy elmész a Megvilágosodás egyetemére, ahol majd kapsz róla egy diplomát. Ezt magadnak kell kijelentened. Nem létezik egy angyali bizottság odafent valahol, akik majd ítélik meg feletted. Nos, ez a megvilágosodás ellentéte lenne. Ez rólad szól. Csakis rólad. Amikor készen állsz, amikor azt mondod, hogy: „*Megvilágosodtam.*” akkor ez így van. Ez mindent

megváltoztat.

Ki akarjátok ezt mondani, de ott van az a sok dolog, különösen az, hogy: „*Hogy én mekkora hülye vagyok. Milyen ostoba vagyok! Hogyan is világosodhatnék meg így...a megvilágosodott emberek okosak, nem?*” Nem! Egyszerűek, de nem okosak.

Nem kell, hogy okosak legyenek, mert az okosság az emberi intelligenciát jelenti és az okosak el vannak zsibbadva. Tényleg. (valaki hangosan nevet) Mert...(nevetés) Megpróbálsz ráhajtani az Adamus díjra, pedig már nem maradt pénz a zsebében.

Nem, mert az emberi okosság vagy intelligencia egyet jelent azzal, hogy megpróbálsz tökélyre fejleszteni az emberi létedet és ez soha, de soha nem fog bekövetkezni. Ez lehetetlen. Megpróbálsz okos lenni, intellektuálisan eljutni a megvilágosodáshoz, vagy tanulmányokkal eljutni a megvilágosodáshoz - és ez képtelenség. Ezt az összes Mester megtanulta és ezt te is meg fogod tanulni és elengeded ezt az egészet. Az összes tanítást, az összes hiedelmet, az összes makyo-t, az összes mindent - fogod és elengeded. Egyszerűsítesz, elengeded az okosságot és egyszeriben csak: „*Ó, megvilágosodtam!*” Az okossággal megpróbálsz tökéletesíteni magad, megpróbálsz rájönni a dolgokra és ez soha nem fog működni! Ezért aztán feladod a próbálkozást és ezzel sok-sok szabadságot adsz magadnak.

Akkor hát az ostobaság...én nem nevezlek hülyének titeket. A táblára mutatok éppen. (Adamus nevet)

LINDA: Kedves.

ADAMUS: Akkor végezzük el a megbocsátást, ami annyit jelent, hogy: „*Az nem én voltam*” bocsássuk meg azt, hogy „*mekkora hülye voltam*” mert nem vagy az. Okos sem vagy, de hülye sem. Te a „*Vagyok, Aki Vagyok*” vagy.

Vegyünk egy mély lélegzetet!

Soha nem tettél semmilyen hülyeséget. És fordítva: Soha nem tettél semmi okosat.

(szünet)

Tényleg. Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és bocsássuk ezt meg! Engedjük el! Az nem te voltál.

A régi hangok

Tudjátok itt van ez a fura dolog, hogy az tényleg nem ti voltatok, de közben meg végig egy régi dinamika beszélt hozzátok a fületekben. És ezek a fura dinamikák a fületekbe beszélnek. Ezek azok a végtelenített magnószalagok, amik állandó lejátszás alatt vannak. Ezek azok a régi hangok - sok-sok régi hang ez, amik belétek lettek programozva, hála a tömegtudatnak, mert ezek belétek vannak programozva. Mélyen bele lettek programozva az aspektusaitokba, az elmúlt életeitekbe és ezek igazából nem a saját hangjaitok. Lényegében a holnapjaitokba is bele lettek programozva. A csápjaik már belemélyesztették magukat a holnapotokba, már bele is vannak programozva. Az összes hang már ott van és azt akarják, hogy holnap reggel felébredj, hogy rögvest nekiállhassanak szövegelni benned. Az egyetlen könnyebbséget ezek alól a hangok alól csak álom állapotban kapsz - azt is csak nagy ritkán - de arra meg nem emlékszel. Nem emlékszel arra, hogy álom állapotodban fantasztikus dimenziókban jársz, ahol mentes vagy ezektől a hangoktól, mert a hangok kimosódtak belőled, még mielőtt odamentél volna.

Ó és ez az egyik legszomorúbb dolog, mert én figyelek téged. Bizonyos éjjeleken, elmész azokba a tényleg nagyon magas birodalmakba. Amik bámulatosak, lenyűgözőek! És ez az, amikor tényleg Önmagadat fejezed ki. Majd újra visszatérsz, akár egy úrsikló, aki újra belép a légtérbe és azt

mondogatod magadnak: „Erre emlékezni fogok. Emlékezni fogok, Emlékezni... Mire is kellene emlékezni?” És azok a hangok újra rákezdik a fejedben! „Nem történt semmi, amíg aludtál! Bla-bla-bla-bla! Fókuszálj! Dolgoznod kell menned! Hülye vagy. Ostoba vagy. Bűnös vagy. Te önző kis szemét és különben is el vagy különülve! Elkülönültél Istentől. Most meg kell találnod a visszavezető utat!” És a hangok csak beszélnek és beszélnek: Bla-bla-bla-bla-bla-bla-bla. Tényleg.

Álljunk meg egy pillanatra. Csak figyeljétek! Csak hallgassátok ezeket a hangokat! Ne próbáljátok őket elhallgattatni! Csak figyeljétek őket! Figyeljétek ezeket a hangokra, hogy honnan is jönnek és kiknek is a hangjai ezek!

(szünet)

Ezek nem a te hangjaid. Tényleg nem. Ó, néha szeretitek azt hinni, hogy ezek a saját hangjaitok, mivel bűnösök vagytok, pedig ezek nem a saját hangjaitok. Csak belétek lettek programozva. Egyszerűen csak ott vannak és újra meg újra ugyanazt ismételtetik. És ahogy ezt ti is tudjátok, ezek egy borzasztó dolgot okoznak bennetek, a kétséget, ami leviszi az energiátokat és így semmi sem ösztönöz titeket és így csak vágyakoztok, sóvárogtok a dolgok után. És mivel azok a dolgok nem történnek meg, ezért nagyon depressziósak lesztek, ami aztán hatással van a testetekre és a többi és a többi.

A szabadság új hangja

Ezen most változtatni fogunk. Mert létezik egy új hang. És ez már ott van benned. Már benned van. Nem kell azt megvenned. Nem kell hozzá elolvasnod egy különleges könyvet, vagy meghallgatnod egy speciális programot. Ez már benned van. Mindig is ott volt, csak te nem hallottad meg. És ez egy csendesebb hang, ami azért van így, mert ez egy igazi hang. Ez sokkal inkább te vagy. Ez egy egyensúlyban lévő hang, egy olyan hang, ami az igazat mondja és nem a többi, előbb említett dolgról fecseg. Ez az a hang, ami egy biztonságos térre és egy csendes pillanatra várt.

Ez a szabadság új hangja.

A szabadság új hangja. Figyelj csak rá egy kicsikét! Nem olyan érzést kelt, mint azok a régi hangok.

Hallgasd őt egy kicsit!

Talán nem is szavakat hallasz, mert ez a hang igazából egy érzés. Egy rezonancia.

Emlékezzetek csak arra, amikor a minap elmentünk arra a DreamWalk-ra, már akik eljöttek velünk! Nem beszéltünk.

Sugároztunk, kiragyogtunk, ösztönöztünk. De nem szavakkal beszéltünk.

Akkor most hallgassatok egy kicsit!

Vegyetek egy jó mély lélegzetet! Ez a szabadság új hangja.

Ott van a hasadban!

Ott van a karodban!

Ott van a lábadban!

Ott van a szívedben!

De soha nincs a fejedben!

(szünet)

A szabadság új hangja nem valaki más hangja. Nem az enyém és nem is a Szellemé.

Ez az a hang, az a rezonancia, ami mindvégig ott volt benned. És csak nagy ritkán fogtál fel ebből

egy keveset, mert egy pár másodperc, egy pár perc vagy egy pár nap elteltével újra magába szippantott a tömeget, belerángatott a tegnapi és a mai napodba.

És nem enged ki téged a mai napodból. Ezek a régi hangok, ezek az öreg hangok nem engednek bele az álmaidba!

De a szabadságnak ez az új hangja...még csak nem is új.

Ez a szabadság hangja.

(szünet)

A teljes szabadság.

(szünet)

Most megkérem Aandrah-t, (Norma Delaney), hogy lélegezzon veletek lágyan, szelíden egy pár percen keresztül, miközben ezt a hangot hallgatjátok és végig mélyen lélegeztek.

(szünet)

AANDRAH: Akkor most ezt engedjétek meg, miközben kényelmesen elhelyezkedtek a széketekben, a testetekben, megadva magatokat - arra kérlek benneteket, hogy lélegezzetek!

Lélegezzetek jó mélyen! Érezzétek, ahogy a levegő belétek áramlik jó mélyen, egészen az Éned mélységeibe, ahol a csend lakozik...lélegzetről lélegzetre. Lélegzetről lélegzetre.

Belégzés és elengedés. Kilégzés.

Belégzés és elengedés... és kilégzés.

Lélegzetről lélegzetre... egyre mélyebben és mélyebben.

Lefelé és még mélyebbre! Egészen le, ennek az óriási szeretet medencének a karjaiba. Ez a szeretet medence a te magod.

Lélegzetről lélegzetre... Lélegzetről lélegzetre.

Belégzés... majd kilégzés...

Belégzés... majd kilégzés...

Lassan, finoman... megtölt téged ezzel a csodás ajándékkal.

Ez az együttérzéssel teli szeretet körül akar téged ölelni. Érezd! Érezd, ahogy megengeded magadnak magadat. Süllyedj mélyebbre... merülj bele ebbe az együttérzéssel teli szeretetbe.

Lélegzetről lélegzetre... lélegzetről lélegzetre.

Mélyen... mélyen...

Belégzés... kilégzés.

Semmi más nem kell tenned, csak fogadd ezt magadba! Fogadd be teljesen! Ez ott van a magodban. És tényleg körbe akar ölelni téged. Úgy rajong érted, amilyen vagy.

Lélegzetről... lélegzetre.

Belégzés... majd kilégzés...semmit sem kell megváltoztatni. Semmit sem kell helyrehozni. Csak fogadd be!

Lélegzetről lélegzetre... lélegzetről lélegzetre...

Fogadd be... Fogadd el.

Mélyen... mélyen a magodban...

Ezt az imádatot, aki annyira nagyon szeret téged. Olyan nagyon, hiszen te vagy a teremtése, akit imád.

Te vagy ez a lélegzet... lélegzetről lélegzetre... lélegzetről lélegzetre...

ADAMUS: Jó. Köszönöm Aandrah!

A szabadság megengedése

Hogy mit tegyél? Beszéltünk egy új holnapról, a csodás álmok eljövételéről és a szabadságról. Az érdekes az, hogy lényegében semmit sem kell tenned, kivéve, hogy folytasd a légzést és a megengedést. A megengedést.

Mert ha holnap reggel, mikor felkelsz, azt mondd: „*Ó, ezt a napot másképp kell csinálnom, mint a tegnapit. Jobb, ha közbelépek az emberi énemmel, az emberi elmémmel és jobban teszem, ha ma joghurtot reggelizek zabkása helyett.*” - mintha ez tényleg szabaddá tenné téged? (kisebb nevetés) „*Jobb, ha háttal megyek fel a lépcsőn, mert így aztán tényleg becsapom a Szellemet!*” és a lelket, de ez így nem fog működni. És amennyiben megpróbálsz összetörni, összezúzni a régi börtönödet, akkor a régi dinamikák, amik egyfajta erő dinamikát jelentenek, esetenként ellened dolgozhatnak. „*Most aztán jól beolvasok annak a személynek, kritizálok, mert szabad akarok lenni! Ezért most elmondom neki mindazt, amit gondolok!*” Ez nem a szabadság. Ez ellenszenves és visszataszító.

A szabadság, a szuverenitás - és ezt a két szót egymással felcserélhetően használom - egy tudatállapot. Amikor ezt magadba lélegzed és választod és ha meghallod azt a csendes hangot, akkor ez az egész energia dinamikát megváltoztatja. És lényegében semmit sem kell tenned. Ott állsz a vihar kellős közepén és minden megtörténik. Ez az elfogadás. Ez a megbocsátás. Ez az, amikor beleérzel a szabadság új hangjába. És lényegében semmit sem kell tenned. Ez a legjobb az egészben. Nem kell változást elérni a dualításban, a lineáris emberi szinten.

A minap történt DreamWalk-unkhoz hasonlóan, a saját holnapod DreamWalk-jában vagy. Egyszerűen a saját Jelenlétedben tartózkodsz. És egyszerűen csak minden összhangba rendezi magát a szabadsággal. Ami azt jelenti, hogy egy pár ember talán eltávozik az életedből és újak jönnek a helyükre. Ez néhány régi hitrendszer, néhány régi munka, vagy bármi távozását jelenti. Az mozog. Te nem mozdulsz.

Emlékeztek? Tóbiás még valamikor régen elmesélte az egyik hosszú történetét a biciklizésről. Amikor arra gondolsz, hogy egy biciklin ülsz, akkor ahhoz hozzáképeled a pedálok tekerését és a cselekvést. De az Új Energiás bicikli nem ilyen. Az mozdulatlan, egy helyben áll. Te nem mozgatsz. Minden más mozog körülötted. A tájkép, a valóság változik és neked semmit sem kell tenned, csak azt, amit a DreamWalk során is tettünk - a saját együttérző jelenlétedben kell tartózkodnod. Ennyi az egész! Légy a saját együttérző jelenlétedben! Ne harcolj vele! Ne próbáld azt megtervezni.

Vegyél egy mély lélegzetet...

Érezd a szabadságot, a szuverenitást! Semmit sem kell tenned. Minden megtörténik.

És majd egy hatalmas mosoly terül el az arcodon, amikor valaki azt kérdezi tőled: „*Hogy csináltad ezt? Mert ez bámulatos! Ez kvantum. Hogy csináltad? Milyen könyveket olvastál? Melyik nagy Mestert követted?*” (nevetés)

És erre azt feleled majd: „*Nem úgy történt. Mindössze annyit tettem, hogy vettem egy mély lélegzetet és azt mondtam: Minden jól van a teremtés egészében!*”

És ez így van.

Köszönöm, drága Shaumbra! (taps) Köszönöm nektek is, kedves nézők! És akik első alkalommal voltatok itt és még most is itt vagytok - jövő hónapban találkozunk! Köszönöm.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)